

Ontwerpbestemmingsplan Buitengebied, correctieve herziening

Nota zienswijzen

Versie/status: 11-10-2017

1 Inleiding

Het ontwerpbestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening' heeft overeenkomstig artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening met ingang van 6 april 2017 gedurende zes weken ter visie gelegen. In de periode van 6 april 2017 tot 18 mei 2017 is eenieder in de gelegenheid gesteld om een zienswijze kenbaar te maken over het ontwerpbestemmingsplan. Gedurende de periode van tervisielegging zijn 10 zienswijzen ingediend. In deze notitie zijn de ingediende zienswijzen samengevat en van een reactie voorzien.

2 Zienswijzen

De volgende partijen hebben een zienswijze ingediend over het ontwerpbestemmingsplan:

1. Waterschap De Dommel, Postbus 10.001, 5280 DA Boxtel
2. Brabantse Milieufederatie, Spoorlaan 434, 5038 CH Tilburg
3. Provincie Noord-Brabant, Postbus 90151, 5200 MC 's-Hertogenbosch
4. Rijkswaterstaat, Postbus 25, 6200 MA Maastricht
5. ZLTO Oirschot - de Beerzen, Postbus 100, 5201 AC 's-Hertogenbosch
6. W. Krijger, Krijger Advies, Postbus 319 5110 AH Baarle-Nassau, namens J.H. de Kroon, Achtbunderse-dijk 1, Oirschot
7. Jonkers Advies, Weldsehei 4, 5508 WR Veldhoven, namens J.P.G.M. van Gerven, Broekstraat 25, 5688 JX Spoorndonk
8. I. Spapens-Reijnders, R&S Advies, Langegracht 4b, 5091 SJ Middelbeers, mede namens diverse klanten
9. J.J.J. de Rooij, Linssen CS Advocaten, Postbus 246, 5000 AE Tilburg, namens Hoevarko b.v. en C. Hoeven, zaakdoende Langereijt 37, Oost- West en Middelbeers en Eindhovensedijk 23, Oirschot
10. W. van Kollenburg, Putstraat 18, 5091 TH Middelbeers

In dit hoofdstuk zijn de zienswijzen samengevat en beantwoord (cursieve tekst). De zienswijzen zijn samengevat weergegeven in verband met de leesbaarheid van deze nota. Bij de beantwoording van de zienswijzen zijn de volledige zienswijzen betrokken.

2.1 Waterschap De Dommel

Het waterschap geeft aan in te stemmen met het bestemmingsplan in het kader van de watertoetsprocedure. De opmerkingen die het waterschap in het kader van het vooroverleg heeft gemaakt, zijn naar tevredenheid beantwoord in de nota vooroverleg en inspraak.

De reactie is voor kennisgeving aangenomen.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan

2.2 Brabantse Milieufederatie

De BMF is van mening dat de correctieve herziening een aanzienlijke verbetering vormt ten opzichte van het oorspronkelijke plan. De BMF voert een aantal punten aan teneinde het plan te verbeteren.

- a. De regels bepalen dat geen toename van stikstofemissie mag plaatsvinden vanuit een agrarisch bedrijf. De regels verbieden echter niet dat het aantal dieren toeneemt. Hierdoor neemt de depositie ten gevolge van het houden van meer dieren toe vanwege het uitrijden van mest, verkeer en vervoer, beweiding en door mestafzet en mestbewerking. Hierdoor is het toch mogelijk dat de stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden toeneemt.

In de gebruiksregels van de agrarische bestemmingen is in het ontwerpbestemmingsplan bepaald dat onder strijdig gebruik wordt verstaan 'het gebruik van gronden en/of bouwwerken behorende tot het agrarisch bedrijf waarbij een toename van de stikstofemissie vanuit het agrarische bedrijf plaatsvindt'. Mede naar aanleiding van de zienswijze van de BMF, en rekening houdend met de meest actuele inzichten rond stikstofregelingen in bestemmingsplannen voor het buitengebied, is besloten om de emissieregeling aan te passen in een depositieregeling. Met een emissieregeling wordt de stikstofemissie op bedrijfsniveau (in kg/jaar) weliswaar vastgelegd, maar zo'n regeling sluit niet volledig uit dat door aanpassingen in de bedrijfsvoering van een veehouderij (bijvoorbeeld door verplaatsing, verhoging of andere wijzigingen aan emissiepunten), bij een gelijkblijvende emissie (kg/jaar) toch sprake is van een toename van depositie op stikstofgevoelige habitats in Natura 2000-gebieden (mol/ha/jaar). Door vast te leggen dat de stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats in Natura 2000-gebieden niet mag toenemen, kan bij de vaststelling van het plan met zekerheid worden uitgesloten dat sprake is van negatieve effecten vanwege stikstofdepositie op deze gebieden.

Bij het bepalen van de stikstofdepositie als gevolg van de stikstofemissie van een agrarisch bedrijf wordt niet slechts de emissie afkomstig uit de stallen meegerekend. In de gebruiksregels wordt – net als in het ontwerpbestemmingsplan – bepaald dat het gaat om de stikstofdepositie als gevolg van 'de stikstofemissie van een agrarisch bedrijf'. Dit is niet beperkt tot de emissie afkomstig uit de stallen danwel gekoppeld aan het aantal dieren en/of een stalsysteem. De totale emissie afkomstig van bouwwerken en gronden behorende tot het agrarisch bedrijf dient in de berekening te worden betrokken. Onderdeel hiervan zijn onder andere de emissie vanwege bemesting, beweiding en verkeer. Iedere toename van stikstofdepositie ten gevolge van de stikstofemissie van agrarische bedrijven wordt hierdoor uitgesloten.

Concreet betekent dit dat een toename van het aantal dieren slechts mogelijk is indien de totale stikstofdepositie van het agrarische bedrijf niet toeneemt. Indien - bijvoorbeeld door toepassing van een ander stalsysteem - depositieruimte ontstaat voor een agrarisch bedrijf zodat meer dieren kunnen worden gehouden, zal een deel van die depositieruimte moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen, de toename van bemesting en/of de toename van beweiding die samenhangt met de toename van het aantal dieren.

- b. In de planregels is aangegeven dat een toename van de stikstofemissie voor agrarische bedrijven als strijdig gebruik geldt. Daarnaast is een voorwaarde opgenomen in de algemene voorwaarden voor afwijking en wijziging. De BMF gaat er vanuit dat deze voorwaarden gelden voor alle veehouderijen (intensief en grondgebonden), voor maneges en paardenhouderijen en zowel voor gebruik van gebouwen als voor vormverandering en uitbreiding. Voor een goede monitoring verdient het aanbeveling om per bedrijf de stikstofemissie en het aantal dieren vast te leggen.

De gebruiksregeling (die wordt omgezet van een emissieregeling in een depositieregeling) geldt voor alle agrarische bedrijven binnen de agrarische bestemmingen. Volgens de begrippen in artikel 1 van de planregels is een agrarisch bedrijf 'een bedrijf, groter dan 10 NGE, dat is gericht op het voortbrengen van producten door middel van het telen van gewassen en/of het houden en het (op)fokken van dieren. Onder agrarische bedrijven zijn tevens begrepen boomteeltbedrijven, paardenhouderijen en paardenfokkerijen.' De stikstofregeling is dus van toepassing op alle grondgebonden en intensieve veehouderijen en op alle paardenhouderijen/paardenfokkerijen. Doordat in de algemene voorwaarden voor afwijking en wijziging wordt verwezen naar de gebruiksregel, is de stikstofregeling ook van toepassing op binnenplanse afwijkingen en wijzigingsplannen die voor deze agrarische bedrijven worden gemaakt. De stikstofregeling is

hierdoor zowel een direct toetsingscriterium bij omgevingsvergunningen voor bouwen en voor het bepalen van strijdig gebruik (via de gebruiksregels) als een voorwaarde bij bijvoorbeeld vormverandering of vergroting van het bouwvlak (via de verwijzing in de algemene voorwaarden voor afwijking en wijziging).

De BMF adviseert om voor een goede monitoring per bedrijf de stikstofemissie en het aantal dieren vast te leggen. Hiervoor bestaat geen noodzaak. Hierna wordt aangegeven waarom er niet voor wordt gekozen om een dergelijke lijst op te stellen en onderdeel te laten zijn van het bestemmingsplan.

Het aantal dieren is weliswaar een belangrijk criterium voor de stikstofemissie van een agrarisch bedrijf, maar het stalsysteem is evengoed van belang, net als bijvoorbeeld het aantal verkeersbewegingen en de emissie door bemesting en beweiding. Er wordt daarom in het bestemmingsplan niet gestuurd op dieren aantallen, maar op de (ruimtelijk relevante) effecten van deze dieren. Op dit moment ontbreekt een wettelijke basis (de Interimwet veedichte gebieden is pas in de consultatiefase) of een beleidsmatige basis (bijvoorbeeld een provinciale verordening) om direct te sturen op dieren aantallen. Bovendien is er in ruimtelijk opzicht geen noodzaak om hierop te sturen, omdat niet de aantallen dieren, maar de effecten daarvan ruimtelijke relevantie hebben. Ook het vastleggen van de huidige stikstofemissie (of de huidige stikstofdepositie) in het bestemmingsplan is niet noodzakelijk. Wanneer een aanvraag wordt ingediend waarbij de stikstofregeling in het bestemmingsplan moet worden getoetst, kan op dat moment worden bepaald hoe groot de stikstofemissie en stikstofdepositie ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan was. Om het feitelijk gebruik ten tijde van de vaststelling van het plan te bepalen, wordt aansluiting gezocht bij de dieren aantallen en stalsystemen zoals opgenomen in de op dat moment geldende omgevingsvergunning voor milieu of de melding Activiteitenbesluit, waarbij een correctie plaatsvindt voor functionele leegstand. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de landbouwtellingen van het CBS (meitellingen). Op basis hiervan kan een representatieve inschatting worden gemaakt van het feitelijk gebruik ten tijde van vaststelling van het bestemmingsplan; het opnemen van een overzicht in het bestemmingsplan is daarvoor niet nodig. Omdat in de stikstofemissie/stikstofdepositie van het agrarisch bedrijf niet slechts de emissie/depositie vanuit de stallen, maar ook de emissie/depositie vanwege onder andere verkeer, beweiding en bemesting is inbegrepen, is het op het niveau van het bestemmingsplan 'Buitengebied' bovendien zeer bewerkelijk om de emissie/depositie van alle afzonderlijke agrarische bedrijven in beeld te brengen, waarbij de foutkans zeer groot is. Door pas op het moment van toetsing de stikstofemissie/stikstofdepositie ten tijde van de vaststelling van het plan in beeld te brengen, kan worden ingezoomd op één specifiek agrarisch bedrijf, waarmee een veel accuratere en betrouwbaardere emissie/depositie kan worden bepaald.

- c. *In de begripsbepalingen is geen definitie voor grondgebonden veehouderij opgenomen. Verzocht wordt om de definitie uit de Verordening ruimte over te nemen. De verwijzing naar de criteria uit de nadere regels uit de Verordening ruimte schiet tekort, omdat dit geen definitie bevat van een grondgebonden veehouderij, maar slechts invulling geeft aan de fosfaatnorm per hectare.*

Het is niet noodzakelijk om in artikel 1 van de planregels een begrip voor 'grondgebonden veehouderij' op te nemen. Overal waar in de planregels wordt gesproken van een 'grondgebonden veehouderij' is in hetzelfde lid aangegeven wanneer een veehouderij als grondgebonden moet worden aangemerkt, namelijk als wordt voldaan aan de nadere regels die Gedeputeerde Staten hieraan hebben gesteld. Deze nadere regels zijn opgenomen in de BZV en zien – in tegenstelling tot wat de BMF aangeeft – niet slechts op een fosfaatnorm. Er zijn ook criteria gesteld aan de veebezetting en de winning van ruwvoer. Als een veehouderij aan één of meer van deze criteria voldoet, is sprake van een grondgebonden veehouderij waarop de (strikte) regels ter plaatse van de aanduiding 'beperkingen veehouderij' niet van toepassing zijn. De criteria zijn ofwel [1] een lage veebezetting (< 2.75 GVE/ha op gronden in gebruik bij het bedrijf), ofwel [2] een hoge aanwending van mest (> 75% op gronden in gebruik bij het bedrijf), ofwel [3] een hoog percentage eigen voerproductie (> 95% van het ruwvoer op gronden in gebruik bij het bedrijf) ofwel [4] als dieren uitsluitend of in hoofdzaak worden gehouden ten behoeve van natuurbeheer.

Deze nuancering ontbreekt in het begrip voor 'grondgebonden veehouderij' zoals opgenomen in artikel 1.37 van de Verordening ruimte Noord-Brabant (voorheen artikel 1.35 van de Verordening ruimte 2014). Daarin is voor grondgebonden veehouderij het volgende begrip opgenomen: 'veehouderij waarvan het voer en de mest voor het overgrote deel gewonnen respectievelijk aangewend worden op gronden die in gebruik zijn van de veehouderij en die in de directe omgeving liggen van de bedrijfslocatie'. Op grond van

de criteria uit de BZV is bijvoorbeeld een veehouderij die wél het voer voor het overgrote deel wint op eigen gronden (> 95%), maar niet voldoet aan het mestcriterium aan te merken als een grondgebonden veehouderij. Een dergelijk bedrijf past echter niet binnen het begrip van artikel 1.37. Hetzelfde geldt voor een bedrijf met een lage veebezetting (<2.75 GVE/ha), dat niet voldoet aan het voer-criterium en/of het mestcriterium. Volgens de nadere regels van de BZV is het bedrijf in zo'n geval grondgebonden, terwijl het niet voldoet aan het begrip van artikel 1.37. Om onduidelijkheid te voorkomen, is er in het bestemmingsplan daarom voor gekozen om niet te voorzien in een begrip zoals opgenomen in de Verordening ruimte, maar om consequent te verwijzen naar de BZV-regels (zijnde de nadere regels die Gedeputeerde Staten op basis van de Verordening ruimte hebben gesteld).

- d. In de begripsbepalingen is gesteld dat een onherroepelijke vergunning op basis van artikel 19d van de Nbw niet leidt tot een toename van stikstofdepositie. Artikel 19d biedt echter geen titel om een ruimtelijke claim te leggen. Het bezit van een Nbw-vergunning heeft niet tot gevolg dat aan ruimtelijke en milieutechnische eisen wordt voldaan. In een dergelijke situatie blijft een buitenplanse bestemmingsplanprocedure met een passende beoordeling noodzakelijk.

Een Nbw- (of Wnb)-vergunning geeft inderdaad geen aanspraak op ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden. Dat is in de planregels daarom ook niet zo geregeld. Het al dan niet beschikken over een onherroepelijke Nbw/Wnb-vergunning is uitsluitend van belang voor het bepalen van de bestaande stikstofdepositie van een agrarisch bedrijf, en dus voor de vraag of in het geval van een nieuwe ontwikkeling al dan niet sprake is van een toename van de stikstofdepositie. Indien sprake is van een ruimtelijke ontwikkeling (bijvoorbeeld het toevoegen van bebouwing voor een veehouderij of het vergroten van een agrarisch bouwvlak) gelden naast de stikstofregeling nog diverse andere regels die garanderen dat de ontwikkeling uit ruimtelijk en milieuhygiënisch oogpunt aanvaardbaar is. Bij het oprichten van extra bedrijfsgebouwen voor een veehouderij geldt onder andere dat uitsluitend binnen het bouwvlak mag worden gebouwd. Daarnaast moet voor een toename van de oppervlakte van dierenverblijven (of voor alle gebouwen, in het geval een veehouderij ligt binnen 'beperkingen veehouderij' en niet kan worden aangemerkt als grondgebonden veehouderij) een omgevingsvergunning voor het afwijken worden verleend, waarbij wordt getoetst aan de BZV-regels (zie bijvoorbeeld artikel 3.3.2). Voor vergroting van een bouwvlak voor een veehouderij gelden nog diverse aanvullende voorwaarden, waaronder een toets aan de inpasbaarheid in de omgeving, een zorgvuldige landschappelijke inpassing en een verplichte ruimtelijke kwaliteitsverbetering. Pas als aan al die voorwaarden wordt voldaan, kan een omgevingsvergunning worden verleend of een wijzigingsplan worden vastgesteld dat de ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maakt.

- e. De BMF kan zich vinden in de aangescherpte regeling voor grondwateronttrekkingen, met dien verstande dat in de te verlenen ontheffingen wordt opgenomen dat monitoring dient plaats te vinden met betrekking tot de gevolgen van verdroging van de Natura 2000-gebieden.

Beheersing van de waterhuishoudkundige situatie in de Natura 2000-gebieden is een continu proces, waarin onder andere Waterschap De Dommel en diverse natuurbeherende instanties een rol hebben. De waterhuishoudkundige situatie in en rond de Natura 2000-gebieden wordt door het waterschap gemonitord en het waterschap reguleert via de Keur de grondwateronttrekkingen in en rond de hydrologisch gevoelige gebieden. Hiertoe zijn door het waterschap zones ingesteld waar een verbod geldt op nieuwe grondwateronttrekkingen. Daarnaast gelden algemene regels voor grondwateronttrekkingen buiten deze zones. Indien niet aan de algemene regels wordt voldaan, is een watervergunning nodig. Via het spoor van de Keur en de watervergunning is dus reeds sprake van een adequate beoordeling, toetsing en monitoring van (nieuwe) grondwateronttrekkingen rond de Natura 2000-gebieden. De regeling in het bestemmingsplan heeft daarom ook niet tot doel om nieuwe onttrekkingen te beoordelen op hydrologische effecten, maar bepaalt slechts dat voor iedere nieuwe onttrekking een omgevingsvergunning benodigd is, waarbij door het bevoegd gezag (het college van B&W) uitsluitend wordt getoetst aan de maximale capaciteit van de onttrekking (10 m³ per uur), of het maximum aantal grondwateronttrekkingen niet wordt overschreden en of de nieuwe onttrekking niet te dicht (binnen 500 meter) van bestaande onttrekkingen ligt. De toetsing van waterhuishoudkundige effecten blijft hierdoor – via de algemene regels van de Keur of de watervergunning - de verantwoordelijkheid van Waterschap De Dommel. Het waterschap monitort, is de toezichthoudende instantie en treedt indien nodig handhavend op. In het bestemmingsplan worden aan de omgevingsvergunning voor nieuwe grondwateronttrekkingen geen extra voorwaarden gesteld, om doorkruising met de bevoegdheden van het waterschap te voorkomen.

- f. Artikel 3.6.2 geeft een aantal uitzonderingen met betrekking tot het grondwateronttrekkingsverbod, onder meer voor onttrekkingen binnen het bouwvlak, voor zover zij het normale beheer en onderhoud betreffen en voor zover nodig in verband met brandveiligheidsvoorzieningen. De BMF kan niet instemmen met deze uitzonderingen, aangezien niet is gebleken of deze onttrekkingen kunnen leiden tot significant negatieve gevolgen voor Natura 2000-gebieden. De uitzondering van artikel 3.6.2 onder f legaliseert activiteiten zonder vergunning. De BMF is van mening dat dit niet zou moeten gebeuren en dat ook hier moet worden voldaan aan de eisen voor grondwateronttrekkingen. Verzocht wordt om een goede monitoring op te zetten.

In het omgevingsvergunningenstelsel in de agrarische bestemmingen is primair geregeld dat werkzaamheden gericht op de onttrekking van grondwater niet zijn toegestaan zonder omgevingsvergunning van het bevoegd gezag. Er geldt een aantal (algemene) uitzonderingen, maar die zijn ofwel niet van toepassing op grondwateronttrekkingen, ofwel van zodanige omvang dat significante gevolgen kunnen worden uitgesloten:

- *artikel 3.6.2 onder a zondert werken en werkzaamheden binnen het agrarisch bouwvlak uit van de vergunningplicht. In het ontwerpbestemmingsplan is aan deze regeling reeds expliciet toegevoegd dat werken en werkzaamheden gericht op onttrekking van grondwater niet onder deze uitzondering vallen. Voor nieuwe grondwateronttrekkingen binnen het bouwvlak is dus een omgevingsvergunning benodigd, waarmee reeds tegemoet is gekomen aan het bezwaar van de BMF.*
- *Als sprake is van een nieuwe grondwateronttrekking sprake van een nieuwe activiteit, waarvoor op grond van artikel 3.6.1 een omgevingsvergunning benodigd is. Een nieuwe grondwateronttrekking kan niet onder de uitzondering voor 'normaal onderhoud, gebruik en beheer' (artikel 3.6.2 onder b) vallen. Een nieuwe grondwateronttrekking is namelijk niet benoemd onder de activiteiten die op grond van het begrip voor 'normaal onderhoud' (artikel 1.105) als normaal onderhoud kunnen worden aangemerkt en is ook niet met de genoemde activiteiten gelijk te stellen.*
- *In het concept ontwerpbestemmingsplan was voorbijgegaan aan de (noodzakelijke) bluswatervoorzieningen bij agrarische bedrijven, waarvoor op veel locaties in het buitengebied een geboorde grondwaterput de aangewezen oplossing is. Hoewel hiermee sprake is van een grondwateronttrekking, is een dergelijke voorziening slechts zeer incidenteel (namelijk uitsluitend ten behoeve van de bluswatervoorziening en voor periodiek onderhoud) in gebruik. De algemene regels van de Keur van het waterschap (hoofdstuk 34, artikel 6, derde lid) borgen dat in brandblusvoorzieningen uitsluitend water mag worden onttrokken ten behoeve van de bluswatervoorziening en voor het vereiste periodieke onderhoud. Significante effecten van dergelijke putten op Natura 2000-gebieden zijn daarmee uitgesloten. Dit is aangegeven in de nota inspraak en vooroverleg (onder de reactie van de ZLTO), maar in de toelichting is er geen aandacht aan besteed. De toelichting wordt daarom aangevuld met een korte passage waarin wordt ingegaan op de uitzondering voor bluswatervoorzieningen.*

De uitzondering van artikel 3.6.2 onder f heeft geen legaliserende werking. Dit sublid geeft aan dat voor werken die reeds zijn uitgevoerd en waarvoor voorheen geen omgevingsvergunning was vereist, niet als nog een omgevingsvergunning benodigd is. Omdat voor de betreffende activiteiten voorheen geen omgevingsvergunning benodigd was, kan geen sprake zijn van illegale activiteiten en dus ook niet van een legalisering daarvan.

- g. De regels sluiten de oprichting van kassen in de EHS en de groenblauwe mantel uit. De BMF is van mening dat dit regime ook heeft te gelden voor tijdelijke en permanente teeltondersteunende voorzieningen, aangezien deze de openheid van het landschap aantasten en in veel gevallen de inrijcapaciteit van water verminderen.

In het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' is voor teeltondersteunende voorzieningen een zorgvuldig afgewogen regeling opgenomen, die zowel recht doet aan de (natuurlijke en landschappelijke) waarden van de gronden als aan de belangen van agrariërs bij het gebruik van hun gronden. De regeling is in overeenstemming met de Verordening ruimte Noord-Brabant en heeft daarom vanuit dit oogpunt geen aanpassing. De huidige planregels bieden voldoende waarborgen om onevenredige aantasting van landschappelijke waarden te voorkomen waar die aanwezig zijn. Omdat buiten de agrarische bouwvlakken slechts tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen zijn toegestaan (en hier dus bijvoorbeeld geen containervelden mogen worden opgericht) zijn de gevolgen voor de inrij-

capaciteit van water zeer beperkt, zodat er ook uit dit oogpunt geen aanleiding is voor aanpassing van de huidige regeling. De regeling voor teeltondersteunende voorzieningen is één op één overgenomen uit het vigerende bestemmingsplan is in de correctieve herziening niet aangepast. Omdat reeds sprake is van een zorgvuldige regeling, die bovendien in overeenstemming is met het provinciaal beleid rond het NNB en de Groenblauwe mantel, geeft de reactie van de BMF geen aanleiding om de regeling te heroverwegen.

- h. De BMF stemt in met de regels voor afwijking van recreatieve nevenactiviteiten. Aanbevolen wordt om de afwijkingen goed te monitoren, omdat die maar 10 x mogen worden toegepast. Het lijkt de BMF verstandig om ook te registreren wanneer een recreatieve nevenactiviteit wordt beëindigd, omdat er dan weer ruimte vrijkomt voor een toestemming.

Indien een omgevingsvergunning voor een nieuwe recreatieve nevenactiviteit wordt verleend, wordt die zorgvuldig geregistreerd, zodat monitoring gedurende de planperiode mogelijk is. Tevens wordt – voor zover de gemeente daarvan op de hoogte wordt gesteld - geregistreerd wanneer een recreatieve nevenactiviteit wordt beëindigd. Dat laatste is voor de planregeling overigens minder van belang: het is namelijk niet zo dat als een bij recht toegestane activiteit wordt beëindigd, die kan worden ingezet voor een nieuwe toestemming. Een bij recht toegestane activiteit kan immers op grond van het bestemmingsplan opnieuw (zonder planologische procedure) worden opgestart, zodat er in planologische zin geen ruimte vrijkomt.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- De stikstofemissieregeling die in het ontwerpbestemmingsplan was opgenomen, wordt aangepast in een stikstofdepositieregeling.
- De toelichting wordt aangevuld met een passage over de uitzondering van de vergunningplicht voor nieuwe grondwateronttrekkingen ten behoeve van de brandblusvoorziening.

2.3 Provincie Noord-Brabant

De ABRvS heeft de bestemming 'Natuur' voor het perceel aan de Andreasstraat 2b vernietigd omdat de gemeente het gebouw met bouwwerk dat in gebruik is als recreatiewoning niet opnieuw onder het overgangsrecht kan brengen. De provincie geeft aan dat er, gelet op de uitspraak van de ABRvS, onvoldoende redenen bestaan om de garage positief te bestemmen als recreatiewoning omdat gelet op het provinciale beleid een uitsterfregeling meer in de rede ligt. Artikel 6.7, eerste lid van de Verordening ruimte 2014 is gericht op het tegengaan van solitaire recreatiewoningen in het buitengebied. Vanuit provinciaal beleid zijn er daarom geen redenen om mee te werken aan legalisatie, wat formeel nieuwvestiging betekent. In de plantoelichting is niet nader gemotiveerd waarom niet voor een uitsterfregeling is gekozen. De motivering die in de inspraaknota is aangevoerd, acht de provincie onvoldoende reden om te kiezen voor een positieve bestemming in plaats van een uitsterfregeling. De bestemming als recreatiewoning acht de provincie daarom niet aanvaardbaar.

Op 6 september 2017 heeft overleg plaatsgevonden tussen de gemeente en de eigenaar van de recreatiewoning aan de Andreasstraat 2b. In dat overleg is de situatie besproken, mede in het licht van het project 'zicht op legalisering', waarin gemeentebreed een groot aantal min of meer vergelijkbare situaties met recreatiewoningen wordt beschouwd. De eigenaar van de recreatiewoning aan de Andreasstraat 2b heeft in het kader van dat project eerder aangegeven mogelijk andere plannen met het perceel te hebben dan het gebruik als recreatiewoning. Op dit moment is het initiatief onvoldoende concreet om mee te kunnen nemen in het bestemmingsplan. In overleg met de eigenaar is daarom besloten om het perceel niet meer mee te nemen in de correctieve herziening van het bestemmingsplan Buitengebied, maar om het perceel mee te nemen in het veegplan dat zal worden opgesteld in het kader van het project 'zicht op legalisering'. Hierdoor is er tijd om het initiatief verder te concretiseren en vervolgens te bepalen welke bestemming de juiste bestemming is voor dit perceel. Tot die tijd blijft het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010', met de daarin opgenomen bestemming 'Natuur', vigeren.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- De locatie Andreasstraat 2b wordt uit het plangebied van de correctieve herziening gelaten.
- De regels die specifiek verband hielden met de recreatiewoning Andreasstraat 2b worden verwijderd.
- In de toelichting wordt kort aangegeven waarom de locatie Andreasstraat 2b geen deel (meer) uitmaakt van de correctieve herziening.

2.4 Rijkswaterstaat

- a. Een groot deel van de oevers van het Wilhelminakanaal heeft een waterkerende functie. Ter bescherming van de kering is op één locatie (aan de Papenvoorden) een dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' opgenomen. In de planregels wordt voor advies verwezen naar Waterschap de Dommel als keringbeheerder. Dit is niet correct, aangezien Rijkswaterstaat de beheerder van deze kering is. Verzocht wordt om de planregels hierop aan te passen.

De opmerking van Rijkswaterstaat is terecht. Afhankelijk van welke waterkering het betreft, is ofwel Rijkswaterstaat ofwel Waterschap De Dommel de beheerder. De dubbelbestemming wordt aangepast, in die zin dat niet meer wordt verwezen naar Waterschap De Dommel, maar naar 'de beheerder van de waterkering'. Dat kan zowel het waterschap als Rijkswaterstaat zijn.

- b. Verzocht wordt om ook andere gronden binnen het grondgebied die nog niet zijn bestemd voor keringbeheer de dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' te geven.

In het huidige bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2e bestuurlijke lus' is geen dubbelbestemming opgenomen voor de waterkering langs het Wilhelminakanaal. Overeenkomstig het verzoek van Rijkswaterstaat wordt in de correctieve herziening aan de gronden alsnog een dubbelbestemming toegekend.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- In de dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' wordt de verwijzing naar Waterschap De Dommel aangepast in een verwijzing naar 'de beheerder van de waterkering'.
- Op de verbeelding wordt de waterkering langs het Wilhelminakanaal volledig bestemd als 'Waterstaat – Waterkering'.

2.5 ZLTO Oirschot – de Beerzen

- a. De ZLTO is van mening dat veehouderijen in de gebieden 'beperkingen veehouderij' wel de ruimte moeten krijgen om een nevenactiviteit te starten, aangezien de veehouderij niet kan worden doorontwikkeld. Artikel 3.2.3 onder c belet dit.

Veehouderijen hebben ook binnen de aanduiding 'overige zone – beperkingen veehouderij' de mogelijkheid om een nevenactiviteit te starten. De afwijkingen van de gebruiksregels (onder andere voor statische opslag, recreatieve nevenactiviteiten en agrarisch-verwante bedrijven of agrarisch-technische hulpbedrijven) kunnen zowel binnen als buiten de aanduiding 'overige zone – beperkingen veehouderij' worden toegepast. Artikel 3.5.3 bepaalt slechts dat de oppervlakte van bedrijfsgebouwen niet mag toenemen. Binnen de bestaande oppervlakte mogen echter wel – mits vergund – nevenactiviteiten worden uitgeoefend.

De bouwregeling die is opgenomen in artikel 3.5.3 is overigens dwingend voorgeschreven in de Verordening ruimte en moet dus worden overgenomen in het nieuwe bestemmingsplan. Voor grondgebonden veehouderijen ter plaatse van de aanduiding 'overige zone – beperkingen veehouderij' kan eventueel gebruik worden gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid van lid 3.3.2, om zodoende een grotere oppervlakte aan bedrijfsgebouwen toe te staan.

- b. De ZLTO is van mening dat de grens van 10 m³ voor grondwateronttrekkingen te laag is. Het verbaast de ZLTO dat een dergelijke regeling in het bestemmingsplan moet worden opgenomen, aangezien vergunningverlening loopt via het waterschap en nu sprake is van een dubbele regeling. Daarnaast vraagt de ZLTO zich af of de regeling in dezelfde vorm kan worden gegoten als de regeling voor stikstof, die meer ruimte biedt.

Zoals de ZLTO terecht opmerkt, is vergunningverlening voor nieuwe grondwateronttrekkingen primair een taak van het waterschap. Blijkens de uitspraak van de ABRvS is het echter onontkoombaar om ook in het bestemmingsplan beperkingen te stellen aan nieuwe grondwateronttrekkingen, aangezien significante gevolgen van het bestemmingsplan voor Natura 2000-gebieden anders niet kunnen worden uitgesloten en het plan de toets aan artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming (voorheen artikel 19j van de Natuurbeschermingswet) dus niet kan doorstaan. In de correctieve herziening is daarom een omgevingsvergunningenstelsel opgenomen, waarin zodanige beperkingen zijn gesteld dat significante gevolgen voor Natura 2000-gebieden met zekerheid kunnen worden uitgesloten. Om die zekerheid te verkrijgen, is gekozen voor een relatief lage bovengrens van 10 m³ per uur, een beperking in het aantal nieuwe onttrekkingen (maximaal 35 stuks) en een forse onderlinge tussenafstand (minimaal 500 meter). Nieuwe grondwateronttrekkingen die niet kunnen voldoen aan deze eisen, kunnen niet binnenplans worden toegestaan, maar vergen een buitenplanse afweging, waarbij een hydrologische beoordeling in relatie tot Natura 2000-gebieden en mogelijk een voortoets of passende beoordeling aan de orde kunnen zijn.

Aan het omgevingsvergunningenstelsel wordt een regeling toegevoegd, die voorziet in de mogelijkheid om een omgevingsvergunning te verlenen voor de verplaatsing van een bestaande grondwateronttrekking, mits de capaciteit van grondwateronttrekking op de nieuwe locatie niet meer bedraagt dan de capaciteit van de onttrekking op de oude locatie en er sprake is van een afwaartse beweging, waarbij voor locaties binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' of de gebiedsaanduiding 'overige zone - 500 meterzone Natura 2000' geldt dat de nieuwe locatie op grotere afstand van het Natura 2000-gebied moet komen te liggen. Hierdoor kan een verbetering van de hydrologische situatie in de Natura 2000-gebieden worden bewerkstelligd.

Hiermee is geen sprake van een doorkruising met de bevoegdheden en belangen van het waterschap. Het college van B&W toetst in het kader van de omgevingsvergunning slechts de maximale capaciteit (10 m³ per uur), of het maximum aantal grondwateronttrekkingen niet wordt overschreden en of de nieuwe onttrekking niet te dicht (binnen 500 meter) van bestaande onttrekkingen ligt. De toetsing van waterhuishoudkundige effecten is en blijft – via de algemene regels van de Keur of de watervergunning - de verantwoordelijkheid van Waterschap De Dommel.

De regeling voor nieuwe grondwateronttrekkingen is een wezenlijk andere regeling dan de stikstofregeling. De stikstofregeling is namelijk een directe gebruiksregel (en daarom opgenomen in artikel 3.4), terwijl de regeling voor grondwateronttrekkingen is opgenomen in het omgevingsvergunningenstelsel voor werken en werkzaamheden (artikel 3.6). Een afwijking van het gebruiksverbod is (binnenplans) niet mogelijk, terwijl het omgevingsvergunningenstelsel onder strikte voorwaarden de mogelijkheid biedt voor de verlening van nieuwe grondwateronttrekkingen. Er is geen aanleiding om de regeling aan te passen.

- c. De ZLTO vindt een vergroting van het bouwvlak van ten hoogste 15% voor intensieve veehouderijen ter plaatse van de aanduiding 'reconstructiewetzone – iv nee tenzij' te beperkt en pleit voor een vergroting tot 1,5 hectare.

In het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' is voor de vergroting van bouwvlakken voor intensieve veehouderijen een regeling opgenomen die onderscheid maakt in diverse zones. Deze regeling is overgenomen in de huidige correctieve herziening en is waar nodig aangevuld met regelingen die op grond van de Verordening ruimte Noord-Brabant gelden ter plaatse van de aanduiding 'overige zone – beperkingen veehouderij'. In de regeling van het vigerende bestemmingsplan is onderscheid gemaakt tussen gronden met de aanduidingen 'reconstructiewetzone – iv ja mits', 'reconstructiewetzone – iv nee tenzij' en 'reconstructiewetzone – iv nee'. Deze zonering en de bijbehorende regeling zijn een rechtstreekse vertaling van de gemeentelijke kadernota intensieve veehouderij, waarin een zorgvuldige afweging heeft plaatsgevonden met betrekking tot de uitbreidingsmogelijkheden van intensieve veehouderijen in de gemeente Oirschot. De kadernota is nog actueel en er is geen aanleiding om de uitbreidingsmogelijkheden van intensieve veehouderijen ter plaatse van de aanduiding 'reconstructiewetzone – iv nee tenzij' te verruimen.

- d. De wijzigingsbevoegdheid voor de realisatie van ruwvoeropslag buiten het bouwvlak (artikel 3.7.17) is beperkt tot melkveehouderijbedrijven. Geiten- en schapenhouderijen en vleesveebedrijven zijn regelmatig ook in overwegende mate afhankelijk van ruwvoer. Zij zouden dus ook gebruik moeten kunnen maken van deze mogelijkheid.

Zoals aangegeven onder c, is voor de intensieve veehouderijen in de correctieve herziening aangesloten bij de regeling uit het vigerende bestemmingsplan. Deze regeling is gebaseerd op de gemeentelijke kadernota intensieve veehouderij en is op onderdelen strenger dan de mogelijkheden die de Verordening ruimte Noord-Brabant biedt.

Het geldende bestemmingsplan kent voor intensieve veehouderijen (waaronder geiten- en schapenhouderijen en vleesveebedrijven) géén extra mogelijkheid voor verruiming van het bouwvlak ten behoeve van ruwvoeropslag. Voor grondgebonden bedrijven – waaronder grondgebonden veehouderijen - is die mogelijkheid er in het vigerende bestemmingsplan (impliciet) wel, omdat dat bestemmingsplan voor deze bedrijven een vergroting van het bouwvlak tot 2,0 hectare toestaat. Op grond van de Verordening ruimte is voor de grondgebonden veehouderijen nu een bovengrens gesteld van 1,5 hectare en niet meer van 2,0 hectare. Via de wijzigingsbevoegdheid voor ruwvoeropslag kan het bouwvlak alsnog tot 2,0 hectare worden vergroot, mits ten minste 5.000 m² van het bouwvlak uitsluitend voor ruwvoeropslag wordt benut. Voor grondgebonden veehouderijen is daarmee sprake van vergelijkbare mogelijkheden als in het vigerende bestemmingsplan. Ook voor intensieve veehouderijen is de regeling uit het geldende bestemmingsplan overgenomen. Omdat de kadernota nog actueel is, is er geen reden om de uitbreidingsmogelijkheden voor intensieve veehouderijen te verruimen. De voorwaarde dat de wijzigingsbevoegdheid van artikel 3.7.17 niet mag worden gebruikt voor intensieve veehouderijen blijft daarom gehandhaafd.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- Aan de omgevingsvergunningenstelsels in de agrarische bestemmingen wordt een bepaling toegevoegd, die verplaatsing van bestaande grondwateronttrekkingen mogelijk maakt, mits de capaciteit van grondwateronttrekking op de nieuwe locatie niet meer bedraagt dan de capaciteit van de onttrekking op de oude locatie. Daarnaast geldt als voorwaarde dat:
 - indien de bestaande onttrekking binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' ligt, de nieuwe onttrekking buiten die dubbelbestemming moet komen te liggen;

- indien de bestaande onttrekking binnen de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de afstand van de onttrekking tot het Natura 2000-gebied niet mag worden verkleind;
- indien de bestaande locatie buiten de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' en buiten de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de onttrekking niet mag worden verplaatst tot binnen die dubbelbestemming of aanduiding.

2.6 Krijger Advies (betreft locatie Achtbundersedijk)

Reclamant heeft een reactie gegeven op het concept-ontwerpbestemmingsplan met betrekking tot de percelen Achtbundersedijk 1 en 2. Deze reactie is door het college beantwoord in de nota vooroverleg en inspraak, maar reclamant is het op onderdelen niet eens met die reactie. De eerder gegeven reactie dient in het kader van de zienswijze als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Voor de beantwoording van de reactie van reclamant op het concept-ontwerpbestemmingsplan wordt verwezen naar de beantwoording zoals opgenomen in paragraaf 3.6 van de nota vooroverleg en inspraak. Hierna wordt aanvullend ingegaan op de onderdelen waar reclamant het niet eens is.

- a. In 1995 is een convenant gesloten tussen gemeente, NCB, Natuurmonumenten, Waterschap De Dommel en de provincie. Daarbij is afgesproken dat het ook in de toekomst mogelijk zou zijn om op de locatie Achtbundersedijk 1 een melkveehouderijbedrijf uit te oefenen. Door diverse zaken (Natura 2000, landschapswaarden, natte natuurplek, stikstof) zit het bedrijf volledig op slot. Daar komt bij dat de woning Achtbundersedijk 2, op 23 meter van het bedrijf, als burgerwoning is bestemd. Het perspectief voor een melkveehouderij op deze locatie is daarmee volledig verloren. Voor het uitbreiden van natuur is men voornemens om 4 hectare grond in de nabijheid van het huiskavel aan te kopen. Reclamant legt daarom de vraag voor of nu het moment is gekomen om het bedrijf te verplaatsen, te saneren of te compenseren, zodat overheidsinstanties voor wat betreft natuur, vernatting, natte natuurplek en dergelijke hun gang kunnen gaan. Eerder zijn andere bedrijven uitgekocht of verplaatst, terwijl het bedrijf aan de Achtbundersedijk 1 is gehandhaafd, maar nu wordt 'uitgerookt'.

Reclamant geeft aan dat door diverse omstandigheden zijn melkveebedrijf aan de Achtbundersedijk 1 op slot is gezet. De combinatie van maatregelen in relatie tot natuurbeheer (onder andere de aanwijzing van Natura 2000-gebieden en de vernatting van het gebied), de beperkingen die nu worden gesteld aan de emissie van stikstof en de bestemming van de nabijgelegen woning Achtbundersedijk 2 als burgerwoning leiden er naar oordeel van reclamant toe dat voor het bedrijf ter plaatse geen perspectief meer bestaat. In de procedure van de vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening' staat een groot deel van deze aspecten echter niet ter discussie. Zo worden de maatregelen die door het waterschap zijn getroffen voor herstel van de hydrologische waarden in de Natura 2000-gebieden (vernatting) niet door het bestemmingsplan gereguleerd. Ook de eventuele aankoop van extra gronden voor natuurontwikkeling is geen onderdeel van de procedure voor vaststelling van dit bestemmingsplan. Verplaatsing, sanering of compensatie van het agrarische bedrijf is in het kader van deze procedure dan ook niet aan de orde. In het kader van de correctieve herziening is slechts van belang dat aan het bedrijf van reclamant en aan de omliggende gronden bestemmingen worden toegekend die in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening.

Voor het bedrijf van reclamant is daarom – overeenkomstig het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' - de bestemming 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden' opgenomen, met een bouwvlak waarbinnen een veehouderij, niet zijnde een intensieve veehouderij, is toegestaan. Het bouwvlak is overgenomen uit het vigerende bestemmingsplan en is – overeenkomstig de uitspraak van de ABRvS – vergroot zodat ook het bestaande mestbassin erin is gelegd. De bestaande bedrijfsactiviteiten op het perceel zijn hiermee van een passende bestemming voorzien. Dat reclamant van mening is dat verplaatsing, sanering of compensatie aan de orde is, is voor de wijze van bestemmen in het kader van deze correctieve herziening niet van belang: de bestemming en het agrarische bouwvlak zijn – in ieder geval op dit moment – uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening de juiste bestemmingen voor het perceel van reclamant.

Op de bezwaren die reclamant heeft in relatie tot de stikstofregeling en de woonbestemming van de woning Achtbundersedijk 2 wordt hierna ingegaan.

- b. In artikel 4.1a is aangegeven dat veehouderijen zijn toegestaan op locaties waar ze op het tijdstip van vaststelling van het bestemmingsplan legaal aanwezig zijn. De regels bepalen niet, wat onder 'legaal' moet worden verstaan. Dit klemmt, omdat de voorheen geldende milieuvergunning voor het bedrijf aan de Achtbundersedijk 1 naar mening van reclamant onterecht is omgezet in een melding Activiteitenbesluit. Omdat het bedrijf op minder dan 25 meter van een niet-bedrijfswooning is gevestigd, wordt naar oordeel van reclamant niet voldaan aan de eisen van het Activiteitenbesluit, maar is een vergunning noodzakelijk. Die wil het college echter niet verlenen. De vraag is daarom, of het bedrijf qua milieuvergunning voldoet aan hetgeen in het bestemmingsplan als 'legaal' wordt aangemerkt.

Voor het bestemmingsplan is niet relevant of sprake is van vergunningplichtige bedrijven of bedrijven die kunnen volstaan met een melding Activiteitenbesluit. Het bestemmingsplan regelt immers slechts de ruimtelijk relevante aspecten (de 'planologische status') en heeft niet tot doel om milieutechnische aspecten te reguleren die primair binnen het domein van de Wet milieubeheer respectievelijk het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen. Of het bedrijf meldingsplichtig of vergunningplichtig is, is voor de juridisch-planologische regeling niet van belang en kan in kader van de procedure voor vaststelling van de correctieve herziening dus in het midden blijven.

Waar in de agrarische bestemmingen wordt gesproken van 'legaal', betreft het dus 'planologisch legaal'. Of een veehouderij voldoet aan het bepaalde in zijn omgevingsvergunning milieu respectievelijk de melding ('legaal volgens milieuwetgeving') is daarvoor niet relevant. Het doel van de regeling is ook niet om een koppeling te leggen met de milieuregelgeving, maar slechts om te voorkomen dat op locaties waar vee wordt gehouden in strijd met het huidige planologisch regime of zonder een daarvoor benodigde planologische toestemming, onbedoeld een planologische titel voor een (volwaardige) veehouderij zou ontstaan. De Verordening ruimte Noord-Brabant staat een dergelijke nieuwvestiging immers niet toe. Dat is de reden waarom veehouderijen slechts zijn toegelaten waar ze ten tijde van vaststelling van het bestemmingsplan legaal zijn gevestigd. Reclamant merkt terecht op dat niet duidelijk is hoe het woord 'legaal' in de bestemmingsomschrijving moet worden geïnterpreteerd. Om dit te verduidelijken wordt het woord 'legaal' vervangen door 'planologisch legaal'.

- c. In artikel 4.2.3 wordt het aantal m² bedrijfsgebouwen dat in gebruik is voor het houden van vee gemaximeerd op de huidige oppervlakte. Artikel 4.3.1 omvat een afwijkingsbevoegdheid, maar aan de genoemde criteria kan nooit worden voldaan nu de woning Achtbundersedijk 2 is bestemd als burgerwoning. Het bedrijf is daarom volledig op slot gezet, waardoor de noodzakelijke schaalvergroting niet kan worden doorgevoerd.

De regeling van artikel 4.2.3 en de afwijkingsmogelijkheid in artikel 4.3.1 zoals opgenomen in het ontwerpbestemmingsplan zijn één op één overgenomen uit de Verordening ruimte 2014. Deze regels zijn op grond van de rechtstreeks werkende regels van artikel 34 de Verordening ruimte 2014 – per 8 juli 2017 de rechtstreeks werkende regels van artikel 35 van de Verordening ruimte Noord-Brabant - op dit moment al van toepassing op de veehouderij van reclamant en de beperkingen die hieruit voortvloeien zijn dus niet nieuw. Slechts het beoordelingskader is gewijzigd: bij een vergunningaanvraag wordt niet getoetst aan de rechtstreeks werkende regels van de Verordening ruimte, maar aan de (gelijklopende) regels uit het bestemmingsplan. Op grond van de Verordening ruimte geldt een verplichting om deze regels in nieuwe bestemmingsplannen op te nemen: de gemeente heeft hierin geen beleidsvrijheid.

De voorwaarden die in het ontwerpbestemmingsplan zijn opgenomen bij de afwijkingsmogelijkheid van artikel 4.3.1 zijn overgenomen uit artikel 6.3, tweede lid van de Verordening ruimte 2014. Aan de door de provincie gestelde voorwaarden zijn geen extra voorwaarden toegevoegd, zodat het bestemmingsplan niet strenger is dan door de provincie voorgeschreven. Onduidelijk is waarom reclamant van mening is dat nooit aan de gestelde voorwaarden kan worden voldaan. Indien sprake is van een ontwikkeling die voldoet aan de BZV (voorwaarde b), deze ontwikkeling inpasbaar is in de omgeving (voorwaarde c), kan worden voldaan aan de normen voor geurhinder en fijnstof die door de provincie zijn voorgeschreven (voorwaarde d en e) en een zorgvuldige dialoog is gevoerd (voorwaarde f), kan via artikel 4.3.1 een toename van de bebouwingsoppervlakte worden toegestaan. De enkele omstandigheid dat sprake is van een burgerwoning op korte afstand van het bedrijf, betekent nog niet dat niet aan deze voorwaarden kan worden voldaan.

Op 8 juli 2017 hebben Provinciale Staten de 'Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017' vastgesteld, met op 11 juli 2017 een aanvullende wijziging die ziet op enkele onvolkomenheden en onduidelijkheden. Door vaststelling van de actualisatie 2017 zijn de provinciale regels voor veehouderijen op onderdelen aangepast. De actuele regels van de Verordening ruimte Noord-Brabant worden als ambtshalve aanpassing vertaald in het bestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening'. Dit betekent onder meer dat voor grondgebonden veehouderijen buiten de aanduiding 'beperkingen veehouderij' niet langer voor *alle* nieuwe bebouwing ten dienste van veehouderijen moet worden voldaan aan de regels van de Verordening ruimte voor onder andere de BZV-toetsing, maar uitsluitend als het nieuwe dierenverblijven (stallen) betreft. Ook hiervoor geldt dat de regeling één op één in het bestemmingsplan wordt doorvertaald, zodat veehouderijen niet worden geconfronteerd met andere regelingen dan die reeds van kracht zijn op grond van de rechtstreeks werkende regels van de Verordening ruimte Noord-Brabant.

- d. Niet alleen op het huiskavel, maar ook op de overige gronden die in eigendom zijn, worden beperkingen opgelegd. De stikstofregeling heeft tot gevolg dat het aantal dieren niet kan worden uitgebreid, tenzij extra grond wordt aangekocht. Vanuit gemeente/waterschap/natuurbeheer wordt juist gevraagd om gronden te verkopen. Dat betekent een toename van stikstof per hectare en dus een bevrozing of zelfs inkrimping van de bedrijfsvoering.

In de beantwoording van de inspraakreactie is uitgebreid ingegaan op de noodzaak om een stikstofregeling op te nemen. De zienswijze van reclamant geeft geen aanleiding voor een ander standpunt. Wel is besloten om, rekening houdend met de meest actuele inzichten rond stikstofregelingen in bestemmingsplannen voor het buitengebied, de emissieregeling aan te passen in een depositieregeling. Met een emissieregeling wordt de stikstofemissie op bedrijfsniveau (in kg/jaar) weliswaar vastgelegd, maar zo'n regeling sluit niet volledig uit dat door aanpassingen in de bedrijfsvoering van een veehouderij (bijvoorbeeld door verplaatsing, verhoging of andere wijzigingen aan emissiepunten), bij een gelijkblijvende emissie (kg/jaar) toch sprake is van een toename van depositie op stikstofgevoelige habitats in Natura 2000-gebieden (mol/ha/jaar). Door vast te leggen dat de stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats in Natura 2000-gebieden niet mag toenemen, kan bij de vaststelling van het plan met zekerheid worden uitgesloten dat sprake is van negatieve effecten vanwege stikstofdepositie op deze gebieden.

Uitbreiding van het aantal dieren blijft op grond van deze depositieregeling binnenplans mogelijk, onder de voorwaarde dat de stikstofdepositie van het agrarisch bedrijf niet toeneemt. Door het terugdringen van stikstofemissie (bijvoorbeeld door toepassing van een ander stalsysteem of door minder bemesting van de gronden in eigendom van het bedrijf) kan de stikstofdepositie worden beperkt en kan dus stikstofruimte worden gecreëerd die kan worden ingezet om meer dieren te houden.

Daarbij moet worden opgemerkt dat de stikstofregeling niet nieuw is. De ABRvS heeft in haar uitspraak van 28 augustus 2015 de salderingsregeling die in het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' was opgenomen als onderdeel van de stikstofregeling vernietigd, maar de stikstofregeling voor het overige in stand gelaten. Dit betekent dat in het onherroepelijke bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' in de agrarische bestemmingen onder andere is bepaald dat 'de bouw van bedrijfsgebouwen ten behoeve van de huisvesting van vee/dieren slechts is toegestaan, indien de stikstofemissie vanuit de betreffende inrichting niet toeneemt'. De stikstofregeling die in de correctieve herziening is opgenomen, is dus niet nieuw, maar is slechts aangepast zodat deze aansluit bij de meeste recente inzichten en de actuele jurisprudentie op dit gebied. Er is geen reden waarom deze regeling niet in een correctieve herziening zou kunnen worden opgenomen. Sterker nog: de ABRvS heeft de gemeenteraad opgedragen om een nieuw besluit te nemen omtrent de stikstofregeling, waardoor opname ervan in de correctieve herziening juist voor de hand ligt.

De nieuwe regeling is zodanig geformuleerd dat interne saldering (op bedrijfsniveau) mogelijk blijft: in dat geval neemt de stikstofdepositie afkomstig van het agrarisch bedrijf immers niet toe. Externe saldering (saldering van stikstofdepositie tussen twee verschillende bedrijven) is niet toegelaten, aangezien deze mogelijkheid niet past in de systematiek van de Programmatische Aanpak Stikstof, die de basis vormt voor de verlening van nieuwe Wnb-vergunningen. De stikstofregeling die in de correctieve herziening is opgenomen, heeft tot gevolg dat de stikstofdepositie vanuit het agrarisch bedrijf niet mag toenemen. Dit betekent niet noodzakelijkerwijs dat uitbreidingen van de veestapel niet mogelijk zijn. Door het treffen van (technische) maatregelen kan binnen een bedrijf emissiewinst – en dus depositiewinst – worden geboekt,

die vervolgens kan worden ingezet voor uitbreiding van de veestapel. Voor bedrijven waar dat niet mogelijk is, is uitbreiding binnenplannen inderdaad niet meer mogelijk. Op basis van actuele jurisprudentie moet echter worden geconcludeerd dat op dit moment negatieve effecten voor Natura 2000-gebieden op plan-niveau uitsluitend met zekerheid kunnen worden uitgesloten als er een regeling wordt opgenomen die iedere toename van stikstofdepositie ten opzichte van de bestaande situatie uitsluit. Wat betreft individuele gevallen kan op projectniveau worden beoordeeld of uitbreiding mogelijk is (mede in het licht van de stikstofproblematiek). Mogelijk kan in zo'n geval namelijk gebruik worden gemaakt van de ruimte die de PAS biedt voor projecten. In zo'n geval kan buitenplannen medewerking worden verleend aan het initiatief. Het opnemen van een stikstofregeling in het bestemmingplan Buitengebied betekent dus niet dat de gemeente alle ontwikkelingen van veehouderijen in het buitengebied onmogelijk maakt. Concrete initiatieven zullen per geval worden getoetst en kunnen – indien ze voldoende duurzaam zijn – via een afzonderlijke planologische procedure (buitenplannen) mogelijk worden gemaakt.

- e. In het kader van het herstelplan voor de Kampina is het waterpeil rond het perceel van reclamant aan de Logtsebaan verhoogd, waardoor ook het grondwaterpeil op het perceel van reclamant is verhoogd. Aan het herstelplan wordt een tweede fase toegevoegd, die verdere vernatting betekent. Er is dus wel degelijk sprake van vernatting, waardoor opnieuw bezwaar wordt gemaakt tegen de dubbelbestemming 'Waterstaat – Natte natuurparel'. De ABRvS heeft het beroep eerder ongegrond verklaard, maar de ABRvS was op dat moment niet op de hoogte van de vernatting van het gebied. De opmerking uit de nota inspraak dat reclamant de gronden dan maar in overleg met het Waterschap moet ophogen, is in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Het is de gemeenteraad die een afweging moet maken welke beperkingen worden opgelegd, niet het waterschap.

De ABRvS is in de uitspraak van 28 augustus 2015 ingegaan op deze dubbelbestemming en heeft geoordeeld dat de dubbelbestemming terecht aan de gronden is toegekend. Of sprake is van vernatting van gronden en of die reeds heeft plaatsgevonden of (eventueel) nog zal plaatsvinden, is voor het toekennen van de dubbelbestemming niet relevant: de dubbelbestemming is een direct gevolg van de aanwijzing van de gronden als Attentiegebied Natuur Netwerk Brabant (voorheen Attentiegebied EHS) in de Verordening ruimte. De ABRvS heeft als volgt geoordeeld:

52.3. [appellant sub 26] voert voorts aan dat aan een aantal gronden ten onrechte de dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurparel' is toegekend. Hij wijst daarbij op een convenant dat in 1995 is gesloten in het kader van een ruilverkaveling ter plaatse, op basis waarvan de raad om ontheffing ex artikel 4.10 van de Verordening 2012 zou hebben moeten verzoeken, op toezeggingen van de raad dat het waterbergingsgebied uitsluitend ten westen van de Beverdonksedijk zou worden voorzien en op toezeggingen dat geen vernatting van de eigendommen zouden plaatsvinden.

52.4. De dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurparel' is in het plan toegekend aan de huiskavel aan de Achtbundersedijk en de overige percelen tussen de Beverdonksedijk en de Achtbundersedijk.

52.5. De raad heeft zich in de Nota van zienswijzen van 4 juni 2013 op het standpunt gesteld dat de gronden in kwestie in de Verordening 2012 zijn aangewezen tot attentiegebied EHS en dat de raad in verband daarmee de dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurparel' moet opleggen, om bescherming tegen verdere verdroging te bieden.

52.6. Voor de hier van toepassing zijnde planregels en bepalingen van de Verordening 2014 wordt korthedshalve verwezen naar 28.4 en 28.5.

52.7. De Afdeling stelt vast dat het perceel in de Verordening 2014 is aangewezen als attentiegebied EHS. De raad diende derhalve de daarbij behorende algemene regels in acht te nemen. Om hieraan te voldoen heeft de raad aan het perceel de dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurparel' toegekend en in artikel 29 van de planregels het vereiste van een omgevingsvergunning opgenomen voor de in dat artikel genoemde werken, geen bouwwerk zijnde, en werkzaamheden, waaronder werkzaamheden met betrekking tot het op peil houden van de waterstand. De Afdeling acht deze invulling van de algemene regels niet onjuist. Daarbij is van belang dat het plan, gelet op artikel 29, lid 29.4.2, aanhef en onder b, van de planregels, geen belemmering vormt voor het gebruik van de gronden voor agrarische doeleinden, nu dat gebruik en het daarvoor benodigde normale beheer en onderhoud van de gronden ingevolge die bepaling is uitgezonderd van de omgevingsvergunningplicht. Gelet hierop heeft [appellant sub 26] niet aannemelijk gemaakt dat de toekenning van de dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurparel' tot een onevenredige belemmering van zijn bedrijfsvoering leidt.

52.8. Het beroep van [appellant sub 26] op het door hem overgelegde convenant uit 1995, waarin zou zijn overeengekomen dat de natuurontwikkeling in het gebied niet zou mogen leiden tot planologische schaduwwerking of tot het opnemen van belemmerende bestemmingen voor percelen in de omgeving, kan niet tot een ander oordeel leiden. Daargelaten of in het convenant de afspraak kan worden gelezen om bij de natuurontwikkeling elke planologische schaduwwerking of belemmerende bestemming voor omliggende gronden voor nu en in de (verre) toekomst te voorkomen, kan - zoals hiervoor is overwogen - de dubbelbestemming 'Waterstaat - Natte natuurplek' niet als een belemmerende bestemming voor zijn gronden worden aangemerkt. Van strijd van het plan met het convenant is reeds hierom geen sprake. Hetzelfde geldt voor eventuele toezeggingen, die [appellant sub 26] overigens niet heeft gestaafd met bewijzen. Het betoog faalt.

Per 8 juli 2017 is de Verordening ruimte 2014 geactualiseerd en hernoemd tot Verordening ruimte Noord-Brabant. Inhoudelijk zijn de eisen die de Verordening ruimte stelt, ongewijzigd. Er is dan ook geen aanleiding om de dubbelbestemming 'Waarde – Natte natuurplek' aan te passen. Deze dubbelbestemming voorziet in een beschermend regime voor de hydrologische situatie. Activiteiten die negatieve gevolgen kunnen hebben voor de hydrologische situatie (bijvoorbeeld het aanleggen van verhardingen, het aanpassen van watergangen en het verlagen van de waterstand) zijn slechts toegestaan na verlening van een omgevingsvergunning, waarbij wordt getoetst aan de hydrologische effecten en de waterbeheerder een adviserende rol heeft. Vernatting van de gronden door Waterschap De Dommel, door het treffen van uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot het oppervlakte- en/of grondwater, is een taak van het waterschap die niet wordt gereguleerd door het bestemmingsplan. De dubbelbestemming heeft overeenkomstig de Verordening ruimte immers tot doel om verdere verdroging te voorkomen, en niet om vernatting tegen te gaan. De bezwaren die reclamant heeft tegen (verdere) vernatting van zijn gronden zijn in het kader van de bestemmingsregeling in de correctieve herziening daarom niet relevant.

In de inspraaknota is niet gesteld dat, indien reclamant overlast ondervindt, hij zijn gronden 'dan maar in overleg met het Waterschap moet ophogen'. In de inspraaknota is slechts ingegaan op de vraag van reclamant of de door het waterschap toegezegde ophoging van het perceel wel door de gemeente zal worden toegelaten. Daarop is geantwoord dat voor ophoging van het perceel weliswaar een omgevingsvergunning benodigd is, maar dat als hierover overeenstemming bestaat met het waterschap (of als het waterschap de ophoging zelf uitvoert), mag worden aangenomen dat kan worden aangetoond dat er geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de (waterhuishoudkundige) waarden van het gebied (de enige voorwaarde die in artikel 29.4.3 van de regels is opgenomen). Het advies van het waterschap zal in dat geval ook positief zijn, waardoor de omgevingsvergunning redelijkerwijs zal worden verleend.

- f. Een ander rechtstreeks gevolg van het herstelplan is het verbod voor nieuwe grondwateronttrekkingen binnen een 500 meterzone rond het Natura 2000-gebied. Nu geldt het verbod alleen nog voor het onttrekken van grondwater, maar als er een volgend herstelplan komt, ligt het voor de hand dat in het gebied meerdere beperkingen gaan gelden, bijvoorbeeld voor bemesting. Hiermee is door de raad geen rekening gehouden.

In de inspraaknota is ingegaan op het verbod voor nieuwe grondwateronttrekkingen in de 500 meterzones rond de Natura 2000-gebieden. De zienswijze van reclamant geeft geen aanleiding om het standpunt te wijzigen. Daarom wordt hierna de reactie uit de inspraaknota herhaald.

De enige beperking die op grond van het bestemmingsplan in de 500 meterzone geldt, is dat er geen nieuwe grondwateronttrekkingen mogen plaatsvinden en dat de capaciteit van bestaande grondwateronttrekkingen niet mag worden vergroot. Het doel hiervan is negatieve effecten van het bestemmingsplan op Natura 2000-gebieden (in lijn met artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming, voorheen artikel 19j van de Natuurbeschermingswet) te voorkomen. Er is geen sprake van zwaarwegende beperkingen aan de bedrijfsvoering: die kan zonder meer blijven plaatsvinden, zij het dat nieuwe grondwateronttrekkingen voor bijvoorbeeld beregening niet zijn toegelaten. Daarbij moet echter worden opgemerkt dat het perceel aan de Logtsebaan volgens de kaart 'Beschermd gebieden Keur' van Waterschap De Dommel valt in een attentiegebied (beschermd gebied Keur) en in een invloedsgebied Natura 2000. In deze gebieden is het standstill-beginsel van het Waterschap van kracht. Op grond van de Algemene regels van de Keur zijn nieuwe grondwateronttrekkingen groter dan 10 m³/uur niet toegestaan. Het waterschap verleent in deze gebieden op grond van artikel 22.4 van de 'Beleidsregels voor waterkering, waterkwantiteit en grondwater Keur Waterschap De Dommel 2015' ook geen nieuwe vergunningen voor beregening. De

beperking die het bestemmingsplan stelt ten opzichte van de regels van het waterschap is dan ook zeer beperkt en is in het licht van de bescherming van de Natura 2000-gebieden niet onevenredig.

Reclamant stelt dat in een volgend herstelplan extra beperkingen zullen gaan gelden voor de zones rond de Natura 2000-gebieden en dat hij daardoor extra zal worden belemmerd. Op dit moment is echter niet duidelijk of extra beperkingen zullen worden gesteld en, zo ja, via welk spoor deze beperkingen hun beslag zullen krijgen. In de correctieve herziening kan hier daarom niet op worden geanticipeerd of anderszins rekening mee worden gehouden. Het bestemmingsplan bevat binnen de 500 meterzones geen andere beperkingen dan die voor de onttrekking van grondwater.

- g. De reactie van het college op de inspraakreactie met betrekking tot de woonbestemming voor de Achtbundersedijk is niet geheel juist. De bestemming voor de burgerwoning is pas herleefd door de uitspraak van 28 augustus 2015, niet reeds door de uitspraak van 3 december 2014. De raad neemt de woonbestemming nu over in het nieuwe bestemmingsplan. Reclamant heeft de uitspraak van de ABRvS te respecteren. Dat neemt echter niet weg dat het toekennen van een woonbestemming in combinatie met diverse nieuwe regels de bedrijfsvoering volledig wordt geblokkeerd. Mocht de raad besluiten tot vaststelling, dan wordt verzocht om tevens te besluiten over uitplaatsing, verplaatsing, onteigening of een andere vorm van compensatie, al dan niet in overleg met natuurbeheerinstanties en het waterschap.

*De bestemming van de woning Achtbundersedijk 2 is meermaals onderwerp geweest van beroepszaken bij de ABRvS. In het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' was de woning, overeenkomstig de voorheen geldende bestemmingsplannen 'Buitengebied 1986' en 'Buitengebied 2000', door de gemeenteraad bestemd als burgerwoning. De ABRvS heeft in haar uitspraak van 26 september 2012 zelf in de zaak voorzien en aan de woning in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' alsnog een bestemming als bedrijfswoning gegeven. De ABRvS heeft de uitspraak van 2012 in haar uitspraak van 3 december 2014 ambtshalve vervallen verklaard en het onderzoek heropend. Zowel de relevante overwegingen uit de uitspraak als het bijbehorende dictum zijn daarbij vervallen, waardoor de gevolgen van de uitspraak van 2012 (of-
tewel de omzetting van een burgerwoning in een bedrijfswoning) ongedaan zijn gemaakt.*

Op het moment van de uitspraak van 3 december 2014 had de gemeenteraad echter al het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013' vastgesteld (18 juni 2013), waarin – overeenkomstig de uitspraak van de ABRvS van 2012 – de woning opnieuw was bestemd als bedrijfswoning. Deze bestemming is in het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' (vastgesteld op 16 december 2014) overgenomen, aangezien het resultaat van het heropende onderzoek naar de juiste bestemming van de woning op dat moment nog niet bekend was. Zoals reclamant terecht opmerkt, is pas op 28 augustus 2015 definitief duidelijkheid ontstaan over de juiste bestemming. In de uitspraak van die datum (201309413/4/R3 en 201308141/7/R3) heeft de ABRvS zich definitief uitgesproken en geoordeeld dat de woning als burgerwoning dient te worden bestemd. De bestemmingsplannen 'Buitengebied fase II 2013' (vastgesteld op 18 juni 2013) en 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' (vastgesteld op 16 december 2014) zijn in zoverre vernietigd en de bestemming 'Wonen' uit het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' is bekrachtigd, doordat het eerdere beroep tegen deze bestemming (alsnog) ongegrond is verklaard.

Onverlet deze complexe juridische voorgeschiedenis is na de uitspraak van 28 augustus 2015 niet meer in geschil welke bestemming voor de woning Achtbundersedijk 2 zou moeten worden opgenomen. Dat moet, zoals reclamant zelf ook aangeeft, een bestemming als burgerwoning zijn. Die bestemming is daarom opgenomen in de correctieve herziening en staat niet ter discussie. Deze woonbestemming is niet nieuw, maar was - zoals hiervóór aangegeven - ook al opgenomen in de bestemmingsplannen uit 1986, 2000 en 2010 en is, na vernietiging van de plannen uit 2013 en 2014, ook de huidige bestemming. De beperkingen die reclamant door de woonbestemming stelt te ondervinden voor zijn bedrijfsvoering zijn dus niet nieuw en geven geen aanleiding om te besluiten over uitplaatsing, verplaatsing, onteigening of een andere vorm van compensatie.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- De bestemmingsomschrijvingen van de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden' en 'Agrarisch met waarden – Natuur – en landschapswaarden' worden aangepast, in die

zin dat veehouderijen worden toegestaan op locaties waar ze ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan planologisch legaal aanwezig zijn.

2.7 Jonkers Advies (betref locatie Broekstraat 25a)

Reclamant maakt bezwaar tegen de nieuwe planologische regeling voor het perceel Broekstraat 25a, aangezien die op onderdelen niet in overeenstemming is met de uitspraak van de ABRvS van 28 augustus 2015.

- a. **Ondergeschikte horeca:** de ABRvS heeft in haar uitspraak geoordeeld dat door de wijziging van de begripsomschrijving van 'ondergeschikte horeca' in het bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' ook horeca mogelijk werd gemaakt ten behoeve van de nevenfunctie toeristenpoort. Naar oordeel van de ABRvS was hiermee sprake van een uitbreiding van horecamogelijkheden, omdat voorheen uitsluitend horeca was toegestaan ten behoeve van de hoofdfunctie van educatieve viskwekerij. Naar de gevolgen van deze gebruiksverruiming was echter geen onderzoek gedaan. In de correctieve herziening wordt ondergeschikte horeca nu opnieuw gekoppeld aan zowel de hoofd- als de nevenfunctie. In strijd met de uitspraak van de ABRvS wordt dus opnieuw een uitbreiding van de activiteiten toegelaten, zonder dat daarvoor adequaat onderzoek is verricht.

De opmerking van reclamant is terecht. Hoewel het de bedoeling was om in de correctieve herziening voor het perceel Broekstraat 25a de regeling over te nemen uit het onherroepelijke bestemmingsplan 'Buitengebied 2010', was de regeling in het ontwerpbestemmingsplan onbedoeld toch ruimer. Dat heeft te maken met het begrip voor ondergeschikte horeca, dat in het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' is verruimd ten opzichte van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010'. Op veel locaties stuit de verruiming van het begrip niet op bezwaren, maar voor de locatie Broekstraat 25a is door de aanpassing van het begrip sprake van een verruiming die, gelet op de uitspraak van de ABRvS, onvoldoende is onderbouwd.

Er wordt daarom in de bestemming 'Agrarisch met waarden – Natuur- en landschapswaarden' een specifieke gebruiksregel toegevoegd die alleen geldt voor het perceel Broekstraat 25a. In die gebruiksregel wordt bepaald dat op deze locatie – in afwijking van hetgeen in het begrip voor ondergeschikte horeca is bepaald – uitsluitend horeca ten dienste van de hoofdfunctie, zijnde de educatieve viskwekerij, is toegestaan. De ondergeschikte is bovendien uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van horeca – horeca van categorie E' op de verbeelding. Op deze manier wordt de regeling voor ondergeschikte horeca op het perceel Broekstraat 25a teruggebracht tot hetgeen op dit moment al is toegestaan. Dit betekent dat horeca uitsluitend is toegestaan ten behoeve van de educatieve viskwekerij en niet ten behoeve van de toeristenpoort.

- b. **Nevenactiviteiten:** op het perceel Broekstraat 25a vinden diverse nevenactiviteiten plaats. Een deel van de nevenactiviteiten (groepsaccommodatie en zorgverlenende nevenactiviteiten) staat echter nog ter discussie in een hoger beroepsprocedure bij de ABRvS. Artikel 5.4.4 sub a heeft echter legaliserende werking, aangezien daarmee voor nevenactiviteiten de oppervlakte wordt toegestaan zoals die geldt ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan. Die datum ligt in de toekomst, zodat bij de vaststelling van het plan niet duidelijk is welke oppervlakte precies is toegestaan. Dat is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Het is niet de bedoeling om in de correctieve herziening nevenactiviteiten toe te staan waarvoor nog een gerechtelijke procedure loopt. Op de locatie Broekstraat 25a zijn de groepsaccommodatie en de zorgverlenende activiteiten daarom niet opgenomen in bijlage 3 bij de planregels. Voor het perceel zijn in de correctieve herziening uitsluitend de nevenactiviteiten toegestaan die op deze locatie onherroepelijk zijn vergund. Hiermee wordt voorkomen dat reclamant beroep moet instellen tegen de correctieve herziening, terwijl ook nog een beroepszaak met hetzelfde onderwerp aanhangig is bij de ABRvS.

De opmerking van reclamant met betrekking tot artikel 5.4.4 is terecht. Artikel 5.4.4 sub a is onduidelijk en in strijd met de rechtszekerheid. Door de formulering van het artikel is op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan namelijk niet duidelijk welke oppervlakte aan nevenactiviteiten het bestemmingsplan toestaat, omdat dat afhankelijk is van het resultaat van de lopende hoger beroepsprocedure. Zo'n regeling is in juridisch opzicht niet toelaatbaar, omdat de gemeenteraad bij vaststelling van het bestemmingsplan objectieve kaders moet bieden waaraan vergunningaanvragen kunnen worden getoetst. Artikel 5.4.4 sub a - en de gelijklopende artikelen uit de overige bestemmingen – wordt daarom aangepast. De planregel wordt vereenvoudigd, door voor de toegestane oppervlakte aan nevenactiviteiten te verwijzen

naar de oppervlakte die voor die nevenactiviteiten is opgenomen in de tabel in bijlage 3 bij de regels. Hierdoor wordt per nevenactiviteit objectief vastgelegd wat de oppervlakte daarvan mag zijn. Dat betekent voor de Broekstraat 25a dat zijn geregeld: 3 trekkershutten (maximaal 90 m²), horeca categorie E / educatiecentrum (uitsluitend ter plaatse van de aanduiding, maximaal 120 m², horeca uitsluitend ten dienste van de hoofdfunctie) en een terras (maximaal 81 m²). Voor de groepsaccommodatie en de zorgverlenende activiteiten wordt in het bestemmingsplan geen regeling opgenomen.

- c. **Trekkershutten:** de ABRvS heeft de regeling voor de trekkershutten vernietigd. Die mogelijkheden zijn wederom opgenomen. Opvallend is dat de regeling nu op drie verschillende plaatsen is opgenomen. Daarnaast blijft onduidelijk waarom hier 30 m² per trekkershut is toegelaten, terwijl de afwijkmogelijkheid een beperking van 20 m² kent.

De gemeenteraad heeft op 29 september 2010 het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' vastgesteld. Op 26 september 2012 heeft de ABRvS een tussenuitspraak gedaan, waarna de gemeenteraad op 26 maart 2013 een nieuw vaststellingsbesluit heeft genomen waarbij het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' op onderdelen is gewijzigd. In de tussenuitspraak heeft de ABRvS de gemeenteraad onder meer opgedragen om voor de nevenactiviteiten op het perceel Broekstraat 25a maximale oppervlaktes voor de diverse nevenactiviteiten in de tabel in bijlage 3 op te nemen. In het besluit van 26 maart 2013 is voor de drie trekkershutten een maximale gezamenlijke oppervlakte van 90 m² opgenomen. Op 26 februari 2014 heeft de ABRvS einduitspraak gedaan met betrekking tot het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010'. Daarbij is ook de regeling voor de trekkershutten aan de orde geweest. De ABRvS heeft het beroep van reclamant beoordeeld en in r.o. 6.4.2 als volgt geoordeeld

Voor zover [appellant sub 5] betoogt dat de trekkershutten niet op het perceel kunnen worden toegestaan omdat niet is voldaan aan de voorwaarden om hiervoor een ontheffing als bedoeld in artikel 5.6.4 van de planregels te verlenen, overweegt de Afdeling dat in dit geval geen sprake is van het verlenen van een ontheffing, maar dat de raad deze nevenfunctie op basis van een planologische afweging, na het uitvoeren van een akoestisch onderzoek, rechtstreeks heeft toegestaan. Het betoog van [appellant sub 5] faalt.

De ABRvS heeft de regeling voor drie trekkershutten met een oppervlakte van in totaal 90 m² hiermee expliciet toelaatbaar geacht. De trekkershutten en de oppervlakte van 30 m² per trekkershut staan dan ook niet meer ter discussie.

In de uitspraak van 28 augustus 2015 met betrekking tot het bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' is de regeling voor de trekkershutten opnieuw aan de orde geweest, maar toen is niet de oppervlakte van de trekkershutten, maar de gebrekkige planregeling onderwerp van het beroep geweest. De ABRvS heeft geconcludeerd dat voor de bij recht toegelaten trekkershutten ten onrechte niet was voorzien in een maximale bouwhoogte (bedoeld was een hoogte van 4 meter te regelen) en dat de oppervlakte voor de bij recht toegestane trekkershutten (3 trekkershutten van maximaal 30 m² per hut) niet correct was geregeld, aangezien deze was opgenomen onder de afwijkingsregels voor nevenactiviteiten, terwijl was beoogd om de trekkershutten rechtstreeks toe te laten. In de correctieve herziening zijn deze omissies hersteld, waarbij de oppervlakte van 30 m² per trekkershut is opgenomen overeenkomstig de door de ABRvS geaccordeerde en dus onherroepelijke regeling in het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010'.

Gezien de systematiek van de planregels is het noodzakelijk om de maximale oppervlakte op verschillende plekken in de planregels terug te laten komen. Primair is dat in de bouwregels (artikel 5.2.2), waar beperkingen zijn gesteld aan het aantal trekkershutten, de bouwhoogte en de oppervlakte. Dit is noodzakelijk aangezien deze nevenactiviteit – in tegenstelling tot veel andere nevenactiviteiten – niet plaatsvindt in bestaande (bedrijfs)gebouwen, maar in nog op te richten trekkershutten. Omdat sprake is van een niet-agrarische nevenactiviteit is via bijlage 3 daarnaast de maximale oppervlakte die in gebruik mag zijn voor de trekkershutten beperkt tot 90 m², waarmee wordt voorkomen dat alsnog (grotere) delen van bestaande gebouwen voor deze functie worden ingezet.

In het ontwerpbestemmingsplan was daarnaast een regeling opgenomen in artikel 5.4.4 sub b. Die regeling was noodzakelijk omdat de 'standaardbepaling' van 5.4.4 sub a verwees naar de 'bestaande en vergunde bebouwde oppervlakte ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan'. Aangezien de

trekkershutten op dit moment nog niet zijn gebouwd, kon met deze regeling niet worden volstaan. Zoals aangegeven in de beantwoording onder b, wordt de regeling nu aangepast, in die zin dat wordt verwezen naar de oppervlakte zoals genoemd in bijlage 3 van de planregels. De uitzondering voor de (nog niet gebouwde/vergunde) trekkershutten kan daarmee op deze plek komen te vervallen.

- d. **Afwijkingsbevoegdheid voor nevenactiviteiten:** reclamant heeft bezwaar tegen het grote aantal nevenactiviteiten op het perceel Broekstraat 25. De afwijkingsregels voor nevenactiviteiten zijn niet duidelijk. Voor recreatieve nevenactiviteiten zijn beperkingen gesteld voor het aantal afwijkingen (maximaal 10 keer). Niet duidelijk is wat de peildatum is voor het maximum van 10 keer, daarnaast is onduidelijk hoe wordt omgegaan met bij recht toegelaten situaties. Daarnaast zou de beperking niet slechts van toepassing moeten zijn op recreatieve nevenactiviteiten, maar op alle nevenactiviteiten. Bovendien is niet alleen een beperking voor het hele plangebied, maar zeker ook een beperking per perceel geboden, zodat een ongewenste stapeling van nevenfuncties wordt voorkomen.

In de correctieve herziening zijn voor het perceel Broekstraat 25a uitsluitend de nevenfuncties toegelaten die hier op grond van het bestemmingsplan 'Buitengebied 2010' zijn toegestaan, voor zover die door de ABRvS in haar einduitspraak van 26 februari 2014 met betrekking tot dat plan zijn geaccordeerd. Het betreft 3 trekkershutten (maximaal 90 m²), horeca categorie E / educatiecentrum (uitsluitend ter plaatse van de aanduiding, maximaal 120 m², horeca uitsluitend ten dienste van de hoofdfunctie) en een terras (maximaal 81 m²). Deze nevenactiviteiten staan in de correctieve herziening niet ter discussie.

Voor nieuwe recreatieve nevenactiviteiten is een afwijkingsmogelijkheid opgenomen, waarvan maximaal 10 x gebruik kan worden gemaakt in het totale plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied. De peildatum hiervoor is de inwerkingtreding van het bestemmingsplan, aangezien logischerwijs vanaf dat moment pas gebruik kan worden gemaakt van deze mogelijkheid. Daarbij is van belang dat de afwijkingsmogelijkheid die eerder was opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' door de uitspraak van de ABRvS is vernietigd, zodat die op dit moment niet kan worden gebruikt. Er is daarom geen noodzaak om een peildatum te noemen.

Bij recht toegelaten situaties vallen niet onder de afwijkingsregeling. De bij recht toegestane nevenactiviteiten zijn via de gebruiksregels voor recreatieve nevenactiviteiten toegestaan, onder de beperkingen die daar in de gebruiksregels en in bijlage 3 bij de planregels aan zijn gesteld.

De beperking dat maximaal 10x van de planregels mag worden afgeweken, geldt uitsluitend voor het via binnenplanse afwijking toelaten van nieuwe recreatieve nevenactiviteiten. Deze beperking is, zoals aangegeven in paragraaf 2.2.3 van de toelichting, toegevoegd aan de afwijkingsregels om significant negatieve effecten op Natura 2000-gebieden uit te sluiten. Een ongebreidelde toename van het aantal recreatieve nevenactiviteiten kan leiden tot een aanzienlijke toename van recreatieve druk op deze gebieden, door toename van het aantal recreanten en daarmee gepaard gaand verkeer. Er is geen reden om die beperking ook aan overige nevenactiviteiten te stellen. Zoals reclamant stelt, is in veel gevallen namelijk niet zozeer relevant hoe vaak de afwijking in het hele buitengebied wordt verleend, maar hoeveel nevenactiviteiten per locatie worden toegelaten. De afwijkingsregels bevatten daarvoor echter al voldoende regels. In de algemene voorwaarden voor afwijken is reeds bepaald dat de nevenactiviteit ondergeschikt moet zijn aan de hoofdfunctie en dat alle nevenactiviteiten gezamenlijk maximaal 30% van de bestaande bebouwing mogen bedragen, tenzij expliciet anders is bepaald. Daarnaast gelden per nevenactiviteit afzonderlijke criteria voor de oppervlakte/omvang van de activiteit. De regeling voor nevenactiviteiten verdient, zoals reclamant terecht opmerkt, wel enige verduidelijking. Hier wordt in de beantwoording onder e verder op ingegaan.

- e. **Voorwaarden bij afwijkingsbevoegdheid voor nevenactiviteiten:** voor het afwijken voor recreatieve nevenactiviteiten zijn twee sets voorwaarden opgenomen: algemene voorwaarden (5.5.1) en voorwaarden specifieke voor recreatieve nevenactiviteiten (5.4.4). De voorwaarde van 5.5.4, sub a, onder 1 heeft betrekking op alle nevenactiviteiten en hoort dus thuis in 5.5.1. De systematiek is nu innerlijk tegenstrijdig. Om ruimtelijke ondergeschiktheid te kunnen definiëren, is daarnaast een percentage nodig en niet slechts een maximum oppervlak van 800 m². Op locaties met minder bebouwing dan 800 m² kan alle bebouwing worden gebruikt voor nevenactiviteiten waarmee de hoofdfunctie volledig verdwijnt.

De opmerking van reclamant is terecht. Hoewel de intentie van de afwijkingsregeling helder is, zijn niet alle voorwaarden op de meest logische plek opgenomen. De regeling wordt daarom aangepast. Dit betekent dat de voorwaarde die wordt gesteld aan de maximale oppervlakte voor alle nevenactiviteiten gezamenlijk (zijnde 800 m², exclusief statische opslag) wordt verplaatst naar de algemene afwijkingsvoorwaarden van artikel 5.5.1. De voorwaarde dat alle nevenactiviteiten gezamenlijk maximaal 30% van de oppervlakte van de bestaande bebouwing mogen beslaan, blijft gehandhaafd. De algemene voorwaarde dat de nevenactiviteit plaats dient te vinden binnen bestaande bebouwing wordt verwijderd. Deze voorwaarde is bijvoorbeeld voor minicampings, trekkershutten of boerderijtterrassen niet van toepassing. Bovendien is bij de specifieke afwijkingsregels voor iedere nevenactiviteit al benoemd of die al dan niet binnen bestaande bebouwing dient plaats te vinden. De specifieke afwijkingsvoorwaarden voor de nevenactiviteiten (artikel 5.5.3 tot en met 5.5.7) worden waar nodig aangepast, zodat ze overeenstemmen met de aanpassing van de algemene voorwaarden. Deze aanpassingen worden ook doorgevoerd in de overige agrarische bestemmingen.

Reclamant verzoekt om naast een maximum oppervlak van 800 m² ook een percentage op te nemen en te garanderen dat nevenactiviteiten niet zodanig kunnen toenemen dat de hoofdfunctie volledig verdwijnt. Daarin was in het ontwerpbestemmingsplan al voorzien: artikel 5.5.1, sub b regelt dat nieuwe nevenactiviteiten uitsluitend kunnen worden toegelaten als de nevenactiviteit ondergeschikt is aan de hoofdfunctie en indien alle nevenactiviteiten gezamenlijk maximaal 30% van de bestaande bebouwing bedragen. Aanvulling van de planregels is daarom niet noodzakelijk.

- f. De afwijkingsmogelijkheid ten behoeve van het houden van evenementen is uitgebreid. Reclamanten hebben bezwaar tegen deze uitbreiding, aangezien de overlast die zij ervaren vanaf het naastgelegen perceel zal toenemen als gedurende 20 dagen per jaar evenementen kunnen plaatsvinden. Weliswaar is hiervoor een vergunning nodig, maar de afweging van belangen is daarin vrij mager. Er dient gedegen onderzoek plaats te vinden, alvorens kan blijken of een perceel geschikt is om als evenemententerrein te kunnen dienen. Nu kan ieder perceel met de bestemming 'Agrarisch met waarden – Natuur- en landschapswaarden' voor evenementen worden gebruikt. Er gelden geen beperkende voorwaarden, anders dan een maximum van 4 evenementen en een maximale tijdsduur van 5 dagen per evenement. De afwijkingsmogelijkheid is bovendien niet bepaalbaar, omdat bij aanvraag direct een vergunning kan worden verleend voor 4 evenementen van ieder maximaal 5 dagen.

De regeling voor evenementen is geen onderwerp van de correctieve herziening. Het gebruiksverbod voor het houden van evenementen (artikel 5.4.1 onder l) en de afwijkingsmogelijkheid (artikel 5.5.2) zijn ongewijzigd ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus'. De regeling is in het bestemmingsplan voor het buitengebied opgenomen om enige flexibiliteit te bieden met betrekking tot het organiseren van evenementen. Daarbij is bewust gekozen voor een afwijkingsmogelijkheid, zodat er van geval tot geval een afweging moet worden verricht voor het al dan niet toelaten van evenementen. Het is, in tegenstelling tot hetgeen reclamant aangeeft, niet zo dat er slechts beperkende voorwaarden zijn gesteld aan het maximum aantal evenementen en de maximale tijdsduur. Naast de (specifieke) voorwaarden van artikel 5.5.2 zijn ook de algemene voorwaarden voor afwijken van artikel 5.5.1 van toepassing. Dit betekent onder andere dat voor de verlening van een omgevingsvergunning voor het organiseren van een evenement wordt getoetst of afbreuk wordt gedaan aan nabijgelegen woon- en werkfuncties (artikel 5.5.1 sub h) en dat sprake moet zijn van een goed woon- en leefklimaat (artikel 5.5.1 sub i). Daarmee is een zorgvuldige belangenafweging gegarandeerd.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- Voor het perceel Broekstraat 25a wordt voorzien in een specifieke gebruiksregel, die bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – educatieve viskwekerij' ondergeschikte horeca uitsluitend is toegestaan ten behoeve van de hoofdfunctie (zijnde de educatieve viskwekerij) en niet ten behoeve van de ter plaatse toegelaten nevenactiviteiten. Daarnaast wordt geregeld dat deze ondergeschikte horeca uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van horeca – horeca van categorie E'.
- De gebruiksregels voor nevenactiviteiten in artikel 3.4.4, 4.4.4 en 5.4.4 worden aangepast door voor de maximaal toegestane oppervlakte van nevenactiviteiten te verwijzen naar de oppervlakte zoals opgenomen in de tabel in bijlage 3 'Nevenactiviteiten'.
- artikel 5.4.4 onder b wordt verwijderd.

- De afwijkingsregels voor nevenactiviteiten in artikel 3, 4 en 5 worden aangepast door de maximaal toegestane gezamenlijke oppervlakte aan nevenactiviteiten (800 m², exclusief statische opslag) te verplaatsen naar de algemene voorwaarden voor afwijking. De voorwaarde dat de nevenactiviteiten plaats moeten vinden in bestaande bebouwing wordt verwijderd uit de algemene voorwaarden voor afwijking. De voorwaarden die per specifieke nevenactiviteit zijn benoemd, worden hiermee in overeenstemming gebracht.

2.8 R&S Advies

Reclamant heeft een aantal algemene zienswijzen tegen de correctieve herziening.

- a. De definitie voor veehouderij is gewijzigd. Er is voor gekozen om specifieke diercategorieën te noemen. Onduidelijk is onder welke definitie andere landbouwdiercategorieën vallen die hier niet zijn genoemd.

Het begrip voor veehouderij is niet gewijzigd maar toegevoegd. De reden daarvoor is dat de Verordening ruimte Noord-Brabant specifieke regelingen voorschrijft voor alle veehouderijen, en niet uitsluitend voor intensieve veehouderijen. In paragraaf 2.3 van de toelichting is uitgebreid aandacht besteed aan de wijze waarop de Verordening ruimte is doorvertaald in de planregels. Voor het begrip 'veehouderij' in het bestemmingsplan is logischerwijs één op één aangesloten bij het begrip zoals gehanteerd in de Verordening ruimte. Agrarische bedrijven die andere dieren houden dan hier beschreven (zoals paardenhouderijen of bedrijven waar herten worden gehouden) worden dus niet aangemerkt als veehouderij, maar als 'overig' agrarisch bedrijf. Op deze agrarische bedrijven zijn de regels voor veehouderijen niet van toepassing. Afhankelijk van de bedrijfsvoering vallen ze in het bestemmingsplan onder het begrip voor 'grondgebonden bedrijf' of 'niet-grondgebonden agrarisch bedrijf'.

- b. In de definitie voor de toename van stikstofemissie wordt verwezen naar oud recht. Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming in werking getreden. Dit schept verwarring en is juridisch incorrect. Daarnaast wordt verwezen naar stikstofemissie, terwijl de Wnb toetst op stikstofdepositie. Verzocht wordt aansluiting te zoeken bij de Verordening stikstof van de provincie Noord-Brabant, waarin een definitie is opgenomen voor stikstofdepositie.

In artikel 1.152 van de planregels wordt niet slechts verwezen naar de Natuurbeschermingswet 1998, maar ook naar de overeenkomstige bepalingen in de inmiddels in werking getreden Wet natuurbescherming. Aanpassing van deze verwijzingen is daarom niet noodzakelijk.

Mede naar aanleiding van de zienswijze van reclamant, en rekening houdend met de meest actuele inzichten rond stikstofregelingen in bestemmingsplannen voor het buitengebied, is besloten om de emissie-regeling aan te passen in een depositieregeling. Met een emissieregeling wordt de stikstofemissie op bedrijfsniveau (in kg/jaar) weliswaar vastgelegd, maar zo'n regeling sluit niet volledig uit dat door aanpassingen in de bedrijfsvoering van een veehouderij (bijvoorbeeld door verplaatsing, verhoging of andere wijzigingen aan emissiepunten), bij een gelijkblijvende emissie (kg/jaar) toch sprake is van een toename van depositie op stikstofgevoelige habitats in Natura 2000-gebieden (mol/ha/jaar). Door vast te leggen dat de stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats in Natura 2000-gebieden niet mag toenemen, kan bij de vaststelling van het plan met zekerheid worden uitgesloten dat sprake is van negatieve effecten vanwege stikstofdepositie op deze gebieden.

- c. In de planregels en de toelichting is niet gedefinieerd wat wordt verstaan onder een onttrekkingsinrichting.

In het bestemmingsplan is voor het begrip 'grondwateronttrekking' aangesloten bij het begrip zoals opgenomen in de Waterwet. De Waterwet bevat ook een begrip voor 'onttrekkingsinrichting', namelijk 'inrichting of werk, bestemd voor het onttrekken van grondwater'. In het bestemmingsplan wordt voor de volledigheid dit begrip toegevoegd.

- d. Nu niet alle landbouwhuisdieren als een agrarisch bedrijf worden beschouwd en niet nader gedefinieerd is onder welke definitie de andersoortige bedrijven, bijvoorbeeld de paardenhouderijen, vallen is onduidelijk welke regels voor deze bedrijven gelden.

Op grond van het begrip voor 'agrarisch bedrijf' (artikel 1.11) vallen alle bedrijven, groter dan 10 NGE, die gericht zijn op het voortbrengen van producten door middel van het telen van gewassen en/of het (op)fokken van dieren onder het begrip voor agrarisch bedrijf. Alle bedrijven die landbouwhuisdieren houden vallen, in tegenstelling tot hetgeen reclamant stelt, dus onder dit begrip. In het begrip is zelfs expliciet aangegeven dat hieronder tevens boomteeltbedrijven, paardenhouderijen en paardenfokkerijen zijn begrepen. Zoals aangegeven in de beantwoording onder a worden paardenhouderijen – overeenkomstig de Verordening ruimte Noord-Brabant – niet aangemerkt als veehouderij, maar dat betekent nog niet dat ze

niet onder het begrip voor agrarisch bedrijf vallen. Afhankelijk van de bedrijfsvoering vallen ze in het bestemmingsplan onder het begrip voor 'grondgebonden bedrijf' of 'niet-grondgebonden agrarisch bedrijf' en moeten ze voldoen aan de daarvoor geldende regels. Dat is overigens niet anders dan in het huidige bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus'. De correctieve herziening heeft voor deze bedrijven dus geen gevolgen.

- e. In de regels van de agrarische bestemmingen (3.1 onder a, eerste en tweede lid, 3.2.3, 3.5.11, 4.1 onder a, 4.2.3, 4.5.11, 5.1 onder a 5.2.3) is geregeld dat daar agrarische bedrijven zijn toegestaan, die op het moment van vaststellen van het plan legaal aanwezig zijn, dan wel een verleende omgevingsvergunning hebben. Dit impliceert dat bedrijven die onder het Activiteitenbesluit vallen, niet meer aanwezig mogen zijn.

Het bestemmingsplan regelt slechts de ruimtelijk relevante aspecten (de 'planologische status') en heeft niet tot doel om milieutechnische aspecten te reguleren die primair binnen het domein van de Wet milieubeheer respectievelijk het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen. Het doel van de regeling in de bestemmingsomschrijving is niet om een koppeling te leggen met de milieuregelgeving, maar slechts om te voorkomen dat op locaties waar vee wordt gehouden in strijd met het huidige planologisch regime of zonder een daarvoor benodigde planologische toestemming, onbedoeld een planologische titel voor een (volwaardige) veehouderij zou ontstaan. Dat is de reden waarom veehouderijen slechts zijn toegelaten waar ze ten tijde van vaststelling van het bestemmingsplan legaal zijn gevestigd. Waar in de agrarische bestemmingen wordt gesproken van 'legaal', betreft het dus 'planologisch legaal'. Of een veehouderij valt onder de vergunningplicht van de Wet milieubeheer dan wel onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit is daarbij niet relevant. Reclamant merkt terecht op dat niet duidelijk is hoe deze regeling in de bestemmingsomschrijving moet worden geïnterpreteerd. Om dit te verduidelijken wordt het woord 'legaal' vervangen door 'planologisch legaal'. Het woord 'omgevingsvergunning' wordt vervangen door 'omgevingsvergunning voor planologisch gebruik'.

In de bouwregels (bijvoorbeeld artikel 3.2.3) is zo'n toevoeging niet noodzakelijk. Omdat deze regeling is opgenomen in de bouwregels en die slechts betrekking heeft op de oppervlakte van gebouwen, is voldoende duidelijk dat legaal hier duidt op gebouwen die zijn opgericht overeenkomstig een daarvoor verleende omgevingsvergunning voor bouwen, dan wel nog mogen worden gebouwd overeenkomstig een vóór de vaststelling van het bestemmingsplan verleende omgevingsvergunning voor bouwen. In artikel 3.5.11 en 4.5.11 komt het woord 'legaal' of 'vóór de vaststelling verleende omgevingsvergunning' overigens niet voor.

- f. De planregels van artikel 3.2.7 onder i, 4.2.7 onder i en 5.2.7 onder i hebben betrekking op bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Reclamant is van mening dat het gestelde sub i, onder 2 tevens van toepassing is op de algemene bouwregels van bijvoorbeeld artikel 3.2.3.

Artikel 3.2.7 sub i, onder 2 bepaalt dat het bouwverbod voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor veehouderijen binnen de aanduiding 'overige zone – beperkingen veehouderij' niet van toepassing is op grondgebonden veehouderijen. Deze regeling is gebaseerd op artikel 25 van de Verordening ruimte. Artikel 25 van de Verordening ruimte geldt uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'beperkingen veehouderij' en is op grond van artikel 25.1, tweede lid niet van toepassing op grondgebonden veehouderijen. De regeling in het bestemmingsplan is hiermee in overeenstemming.

Reclamant is van mening dat deze uitzondering ook van toepassing moet zijn op de bouwregels voor gebouwen ten behoeve van veehouderijen. De Verordening ruimte Noord-Brabant biedt daarvoor echter geen ruimte. In artikel 6.3 en 7.3 van de Verordening ruimte zijn de regels voor toename van de oppervlakte aan gebouwen voor veehouderijen namelijk van toepassing op alle veehouderijen, zonder uitzondering voor grondgebonden veehouderijen. In de correctieve herziening is dit vertaald in een bouwverbod dat geldt voor alle veehouderijen (artikel 3.2.3) met een afwijkmogelijkheid (artikel 3.3.2) met daarin de voorwaarden zoals de Verordening ruimte die stelt. De Verordening ruimte biedt geen ruimte om een uitzondering voor grondgebonden veehouderijen op te nemen. Overigens is de regeling in de Verordening ruimte per 8 juli 2017 aangepast. Voor veehouderijen buiten de aanduiding 'beperkingen veehouderij' en voor grondgebonden veehouderijen binnen de aanduiding 'beperkingen veehouderij' geldt het bouwverbod voor gebouwen niet langer voor alle gebouwen ten dienste van de veehouderij, maar uitslui-

tend nog voor dierenverblijven. Het bestemmingsplan wordt door ambtshalve aanpassing bij vaststelling in overeenstemming gebracht met de actuele Verordening ruimte, waardoor ook deze regeling wordt aangepast.

- g. In artikel 3.4.6 onder a, 4.4.6 onder a en 5.4.6 onder a wordt de woordkeuze 'onverlet voorzieningen voor dierwelzijn' gebruikt. Naar mening van reclamant is die woordkeuze niet correct, omdat wordt bedoeld dat voorzieningen in het kader van dierwelzijn altijd zijn toegestaan.

De betreffende regeling was in het ontwerpbestemmingsplan zowel inhoudelijk als qua woordgebruik één op één overgenomen uit de Verordening ruimte 2014 (artikel 6.3, tweede lid onder b respectievelijk artikel 7.3, tweede lid onder b). Per 8 juli 2017 is de bepaling in de Verordening ruimte Noord-Brabant aangepast, waarbij het woord 'onverlet' is gewijzigd in 'ongeacht', maar de regeling verder ongewijzigd is gebleven. Het bestemmingsplan wordt hiermee in overeenstemming gebracht op basis van een ambtshalve aanpassing. De regeling kan maar op één manier worden uitgelegd, namelijk dat voorzieningen in het kader van dierenwelzijn zijn toegelaten, ook als dat betekent dat dieren niet direct op de grond worden gehouden. Aanpassing van de regeling is dan ook niet noodzakelijk.

- h. In artikel 3.5.4, 4.5.4 en 5.5.4 is het aantal overnachtingen in recreatieve voorzieningen gelimiteerd tot 250 overnachtingen per jaar. Met het derde lid wordt bedoeld dat maximaal 10 aanvragen kunnen worden vergund. Reclamant vraagt zich af hoe wordt omgegaan met bestaande faciliteiten en hoe wordt geborgd dat deze bedrijven hun voorzieningen jaarrond mogen gebruiken.

De regels van artikel 3.5.4, 4.5.4 en 5.5.4 zijn uitsluitend van toepassing als een omgevingsvergunning voor een nieuwe recreatieve nevenactiviteit wordt verleend. Het doel van het beperken van het aantal overnachtingsplaatsen en het aantal keer dat een omgevingsvergunning kan worden verleend, is om ongebreidelde groei van het aantal recreatieve nevenactiviteiten (en daarmee ongebreidelde groei van het aantal recreanten) in te perken, om zodoende uit te sluiten dat het plan significant negatieve effecten op Natura 2000-gebieden heeft. De voorwaarden voor de afwijking zijn niet van toepassing op de bestaande recreatieve nevenactiviteiten, die bij recht zijn toegestaan. Hiervoor gelden slechts de (oppervlakte)beperkingen zoals opgenomen in bijlage 3 bij de planregels. De bestaande voorzieningen mogen dus jaarrond worden gebruikt.

Overigens berust de aanname dat (nieuwe) recreatieve voorzieningen niet jaarrond mogen worden gebruikt, op een onjuiste lezing van de planregels. De regels beperken het maximaal aantal nieuwe overnachtingsplaatsen dat in totaal via deze binnenplanse afwijking mag worden toegestaan tot 250 stuks. De regels bepalen niet dat een nieuwe overnachtingsplaats slechts 250 dagen per jaar mag worden gebruikt.

- i. In artikel 3.5.4 onder g, lid 2 wordt een boerderijterras mogelijk gemaakt, terwijl vervolgens wordt aangegeven dat geen horecavoorzieningen mogen worden gerealiseerd. Dit spreekt elkaar tegen.

De toevoeging 'dat geen horecavoorzieningen mogen worden gerealiseerd' is opgenomen om te voorkomen dat bij een boerderijterras bijvoorbeeld een buitenbar wordt gerealiseerd. Dat is namelijk niet de bedoeling. De bar kan wel deel uitmaken van een kleinschalige horecavoorziening (artikel 3.5.4 onder g, lid 1) en het is mogelijk om voor beide activiteiten – de kleinschalige horecavoorziening en het boerderijterras – een vergunning aan te vragen. In dat geval vinden de horeca-activiteiten (bijvoorbeeld de bar) plaats binnen de bestaande bebouwing (maximaal 35 m²) en bevindt zich daarbuiten een terras (maximaal 50 m²). De regeling is duidelijk en wordt daarom niet aangepast.

- j. De regels voor grondwateronttrekkingen zijn onduidelijk. Onduidelijk is of er werken aan een bestaande grondwateronttrekking verricht moeten worden en of bestaande grondwateronttrekkingen mogen worden verplaatst. Wat gebeurt er als de limiet van 35 vergunningen is behaald. Gesproken wordt over bestaande grondwateronttrekkingen, maar onduidelijk is waar deze zijn geborgd.

Artikel 3.6.1 onder g bevat een verbod om zonder omgevingsvergunning werken uit te voeren gericht op de onttrekking van grondwater. In artikel 3.6.2 sub f is bepaald dat het verbod niet van toepassing is op werken die reeds zijn aangelegd c.q. uitgevoerd op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit plan en waarvoor volgens het hiervoor geldende bestemmingsplan geen omgevingsvergunning was

vereist. Het verbod voor het onttrekken van grondwater is op grond hiervan dus niet van toepassing op bestaande grondwateronttrekkingen.

Bestaande grondwateronttrekkingen zijn op grond van artikel 1.27 van het bestemmingsplan grondwateronttrekkingen zoals aanwezig op het tijdstip waarop het bestemmingsplan in werking is getreden. Door de gekozen systematiek is het toevoegen van een lijst met bestaande onttrekkingen niet noodzakelijk. Nieuwe grondwateronttrekkingen zijn ofwel uitgesloten (in de Natura 2000-gebieden en de 500 meterzones daaromheen) ofwel slechts toegestaan na verlening van een omgevingsvergunning. Bij het verlenen van zo'n omgevingsvergunning toetst het bevoegd gezag de afstand tussen de gewenste nieuwe onttrekking en bestaande onttrekkingen. Op dat moment kan specifiek worden ingezoomd op de betreffende locatie. Daarbij dienen ook eventueel eerder verleende omgevingsvergunningen voor nieuwe onttrekkingen te worden betrokken. Door het opnemen van een lijst met bestaande onttrekkingen ten tijde van de vaststelling van het plan, bestaat het risico dat nieuw vergunde onttrekkingen over het hoofd worden gezien.

Aan het omgevingsvergunningenstelsel wordt een regeling toegevoegd, die voorziet in de mogelijkheid om een omgevingsvergunning te verlenen voor de verplaatsing van een bestaande grondwateronttrekking, mits de capaciteit van grondwateronttrekking op de nieuwe locatie niet meer bedraagt dan de capaciteit van de onttrekking op de oude locatie en er sprake is van een afwaartse beweging, waarbij voor locaties binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' of de gebiedsaanduiding 'overige zone - 500 meterzone Natura 2000' geldt dat de nieuwe locatie op grotere afstand van het Natura 2000-gebied moet komen te liggen. Hierdoor kan een verbetering van de hydrologische situatie in de Natura 2000-gebieden worden bewerkstelligd.

- k. In diverse afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden wordt agrarische bebouwing, vormverandering en bouwvlakvergroting mogelijk gemaakt. Hierbij is een aantal voorwaarden genoemd, waaronder milieu, gezondheid en de afwikkeling van verkeer. Er wordt niet gemotiveerd wanneer aan deze voorwaarden is voldaan. Er worden echter wel concrete getallen genoemd voor geur- en stofhinder. Dubbelzinnige planregels zijn niet toelaatbaar.

De voorwaarden die zijn opgenomen bij de door reclamant aangehaalde afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden zijn overgenomen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant. De normen voor geurhinder en fijnstof zijn voorgeschreven in artikel 6.3 en 7.3 van de Verordening ruimte en moeten verplicht worden overgenomen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De overige voorwaarden kennen geen kwantitatieve begrenzing, maar die is op voorhand ook niet te geven. Of een ontwikkeling milieutechnisch, qua gezondheid en voor wat betreft de afwikkeling van verkeer is in te passen, is namelijk per situatie verschillend en is enerzijds afhankelijk van het initiatief en anderzijds van de karakteristiek van de omgeving waarin het initiatief plaatsvindt. De afwijkings- en wijzigingsvoorwaarden verplichten het bevoegd gezag – overeenkomstig artikel 3.1 van de Verordening ruimte – om een initiatief zorgvuldig te beoordelen op de inpasbaarheid ervan in de omgeving, maar bevatten geen kwantitatieve normering. Dergelijke voorwaarden zijn toelaatbaar in een bestemmingsplan.

- l. In artikel 38.16 is een aanduiding opgenomen om de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' te laten vervallen. Reclamant suggereert om de dubbelbestemming gewoon van de verbeelding te verwijderen.

De correctieve herziening is geen integrale herziening van het bestemmingsplan voor het buitengebied, maar heeft slechts betrekking op onderdelen van de regels en verbeelding van het geldende bestemmingsplan. Er is daarom geen verbeelding getekend voor het hele buitengebied, maar een verbeelding die bestaat uit een plangrens met daarinbinnen uitsluitend de locaties waar een aanpassing in de verbeelding van het vigerende bestemmingsplan wordt gedaan. Waar op de verbeelding van de correctieve herziening geen nieuwe bestemmingen zijn ingetekend, blijft - overeenkomstig het toepassingsbereik in artikel B van de regels - de verbeelding van het vigerende bestemmingsplan ongewijzigd van toepassing.

Omdat ervoor is gekozen om niet de hele verbeelding van het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2e bestuurlijke lus' opnieuw in te tekenen, is het niet eenvoudig om een dubbelbestemming van de verbeelding te verwijderen. Het verwijderen van een dubbelbestemming op de verbeelding is namelijk slechts mogelijk door alle gronden ter plaatse van de te verwijderen dubbelbestemming opnieuw te bestemmen en alle enkel- en dubbelbestemmingen, bouwvlakken en aanduidingen over te nemen, uitge-

zonderd de te verwijderen dubbelbestemming (in dit geval 'Waarde - Natura 2000'). Gezien de grote hoeveelheid (dubbel)bestemmingen en aanduidingen is het niet ondenkbeeldig dat hierbij foutjes worden gemaakt, die onbedoelde gevolgen kunnen hebben. Om die reden is besloten om de dubbelbestemming niet fysiek van de verbeelding te verwijderen, maar een gebiedsaanduiding aan de verbeelding toe te voegen en in de regels te bepalen dat de dubbelbestemming ter plaatse is vervallen. Het toevoegen van een gebiedsaanduiding is namelijk wél mogelijk zonder de onderliggende bestemmingen en aanduidingen opnieuw in te tekenen. De gekozen systematiek heeft hetzelfde gevolg als het fysiek laten vervallen van een deel van de dubbelbestemming, maar is aanzienlijk minder foutgevoelig.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- Aan artikel 1 van de planregels wordt een begrip voor 'onttrekkingsinrichting' toegevoegd.
- De bestemmingsomschrijvingen van de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden – Landschapswaarden' en 'Agrarisch met waarden – Natuur – en landschapswaarden' worden aangepast, in die zin dat veehouderijen worden toegestaan op locaties waar ze ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan planologisch legaal aanwezig zijn. Het woord 'omgevingsvergunning' wordt vervangen door 'omgevingsvergunning voor planologisch gebruik'.
- Aan de omgevingsvergunningenstelsels in de agrarische bestemmingen wordt een bepaling toegevoegd, die verplaatsing van bestaande grondwateronttrekkingen mogelijk maakt, mits de capaciteit van grondwateronttrekking op de nieuwe locatie niet meer bedraagt dan de capaciteit van de onttrekking op de oude locatie. Daarnaast geldt als voorwaarde dat:
 - indien de bestaande onttrekking binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' ligt, de nieuwe onttrekking buiten die dubbelbestemming moet komen te liggen;
 - indien de bestaande onttrekking binnen de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de afstand van de onttrekking tot het Natura 2000-gebied niet mag worden verkleind;
 - indien de bestaande locatie buiten de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' en buiten de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de onttrekking niet mag worden verplaatst tot binnen die dubbelbestemming of aanduiding.

2.9 Linssen CS Advocaten (betreft locaties Langereijt 37 en Eindhovensedijk 25-27)

- a. Reclamant kan zich niet verenigen met de omvang van het bouwvlak Langereijt 37. Het bouwvlak moet groter zijn en met de voorliggende verkleining kan niet worden ingestemd. Er loopt nog een procedure bij de ABRvS in verband met de verkleining van het bouwvlak in het bestemmingsplan 'Buitengebied, herziening Langereijt 37 Oostelbeers'. Het beroepsschrift dat is ingediend tegen dat bestemmingsplan, dient in het kader van de zienswijze als herhaald en ingelast te worden beschouwd. Het bouwvlak dient ten minste de omvang te behouden zoals van kracht voorafgaand aan de vaststelling van het bestemmingsplan voor Langereijt 37.

De gemeenteraad heeft op 21 juni 2016 het bestemmingsplan 'Buitengebied, herziening Langereijt 37 Oostelbeers' vastgesteld. Zoals aangegeven in paragraaf 1.3 van de toelichting, zijn gronden waarvoor in de periode na vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2e bestuurlijke lus' een nieuw bestemmingsplan is vastgesteld, buiten het plangebied van de correctieve herziening gelaten. Eén van de locaties waarvoor dit geldt, is het plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied, herziening Langereijt 37 Oostelbeers'. Op de verbeelding is dit zichtbaar doordat rond de locatie een plangrens is getekend, zodat de gronden buiten het plangebied van de correctieve herziening vallen.

Dit betekent dat het bestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening' geen betrekking heeft op het agrarisch bouwvlak aan de Langereijt 37. Voor die gronden is immers het bestemmingsplan 'Buitengebied, herziening Langereijt 37 Oostelbeers' vastgesteld. Reclamant heeft beroep ingesteld tegen de vaststelling van dat bestemmingsplan. Er is op 5 juli 2017 een tussenuitspraak gedaan door de ABRvS, die tot gevolg heeft dat de gemeenteraad een nieuw besluit moet nemen over de vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied, herziening Langereijt 37 Oostelbeers'. De procedure rond dit bestemmingsplan is dus nog niet afgerond. Doordat de gronden buiten de correctieve herziening vallen, wordt nu geen nieuw juridisch-planologisch regime op de gronden gelegd.

Voor het agrarisch bouwvlak aan de Langereijt 37 is in de correctieve herziening dus geen aanpassing doorgevoerd. In de publicatie van het ontwerpbestemmingsplan is aangegeven dat de locatie Langereijt 37 wél onderdeel is van de herziening. Zoals blijkt uit paragraaf 2.1.8 van de toelichting is de herziening op dit perceel echter beperkt tot de bestemming 'Natuur' langs de noordoostelijke rand van het perceel (die in de correctieve herziening is gewijzigd in 'Agrarisch') en tot een nieuwe regeling voor de vrijwaringszone langs de weg.

- b. Vorig jaar is tussen reclamant en het college van burgemeester en wethouders overeengekomen dat een deel van de bed & breakfast zou worden verplaatst van Eindhovensedijk 27 naar de loods bij nummer 25. Destijds is aangegeven dat dit bij de herziening van het bestemmingsplan voor het buitengebied zou worden verwerkt. Het bestemmingsplan voorziet hier nu echter niet in. Verzocht wordt de bed & breakfast alsnog planologisch te regelen.

De adressen Eindhovensedijk 23, 25 en 27 zijn onderdeel van één agrarisch bedrijf en zijn daarom in het bestemmingsplan 'Buitengebied Fase II 2013, 2e bestuurlijke lus' opgenomen in één agrarisch bouwvlak. In dat bestemmingsplan is via de tabel nevenactiviteiten (bijlage 3 bij de planregels) een bed & breakfast van maximaal 140 m² toegestaan op het adres Eindhovensedijk 27. Zoals reclamant opmerkt, zijn afspraken gemaakt voor verplaatsing van een deel van de bed & breakfast naar de loods bij Eindhovensedijk 25. Het bestemmingsplan wordt daarom aangepast, in die zin dat in de tabel nevenactiviteiten het adres Eindhovensedijk 27 wordt aangepast in Eindhovensedijk 25-27. Hierdoor is verplaatsing van (een deel van) de bed & breakfast planologisch toegestaan. Het maximum van 140 m² blijft gehandhaafd.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- In de tabel 'Nevenactiviteiten' (bijlage 3 bij de planregels) wordt het adres Eindhovensedijk 27 aangepast in Eindhovensedijk 25-27.

2.10 Eigenaar Putstraat 18

In de correctieve herziening is in de bestemming 'Wonen' geregeld dat maximaal 120 m² aan bijbehorende bouwwerken is toegestaan. Recent heeft voor de locatie Putstraat 18 een bestemmingswijziging plaatsgevonden, waarbij een woning van maximaal 750 m³ en maximaal 150 m² aan bijbehorende bouwwerken zijn toegestaan. Verzocht wordt om in de correctieve herziening opnieuw 150 m² aan bijbehorende bouwwerken toe te laten.

Het adres Putstraat 18 is opgenomen in de correctieve herziening omdat het eerder vastgestelde wijzigingsplan 'Buitengebied, herziening Putstraat 18' (vastgesteld op 24 juni 2014) ten gevolge van de vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2^e bestuurlijke lus' (vastgesteld op 16 december 2014) onbedoeld is komen te vervallen. Geconstateerd moet worden dat het wijzigingsplan niet helemaal correct is overgenomen in de correctieve herziening, in die zin dat binnen het bouwvlak op het perceel Putstraat 18 geen 150 m² aan bijbehorende bouwwerken is toegestaan, maar slechts 120 m². Aan het bouwvlak wordt daarom een aanduiding 'maximum oppervlakte (m²)' toegevoegd, zodat ter plaatse op grond van artikel 19.2.4 sub h van de planregels 150 m² aan bijbehorende bouwwerken is toegestaan.

Gevolgen voor het bestemmingsplan

- Op de verbeelding wordt aan het bouwvlak aan de Putstraat 18 de aanduiding 'maximum oppervlakte (m²)' = 150 toegevoegd.

3 Aanpassingen naar aanleiding van de zienswijzen

Naar aanleiding van de zienswijzen worden de volgende wijzigingen doorgevoerd in het bestemmingsplan:

Verbeelding

- De locatie Andreasstraat 2b wordt uit het plangebied van de correctieve herziening gelaten.
- Aan het bouwvlak aan de Putstraat 18 wordt de aanduiding 'maximum oppervlakte (m²)' = 150 toegevoegd.
- De waterkering langs het Wilhelminakanaal wordt volledig bestemd als 'Waterstaat – Waterkering'.

Regels

- De stikstofemissieregeling die in het ontwerpbestemmingsplan was opgenomen, wordt aangepast in een stikstofdepositieregeling.
- De bestemmingsomschrijvingen van artikel 3.1 sub a, 4.1 sub a en 5.1 sub a worden aangepast, door het woord 'legaal' te vervangen door 'planologisch legaal' en het woord 'omgevingsvergunning' wordt door 'omgevingsvergunning voor planologisch gebruik'.
- De gebruiksregels voor nevenactiviteiten in artikel 3.4.4, 4.4.4 en 5.4.4 worden aangepast door voor de maximaal toegestane oppervlakte van nevenactiviteiten te verwijzen naar de oppervlakte zoals opgenomen in de tabel in bijlage 3 'Nevenactiviteiten'.
- artikel 5.4.4 onder b wordt verwijderd.
- De afwijkingsregels voor nevenactiviteiten in artikel 3, 4 en 5 worden aangepast door de maximaal toegestane gezamenlijke oppervlakte aan nevenactiviteiten (800 m², exclusief statische opslag) te verplaatsen naar de algemene voorwaarden voor afwijking. De voorwaarde dat de nevenactiviteiten plaats moeten vinden in bestaande bebouwing wordt verwijderd uit de algemene voorwaarden voor afwijking. De voorwaarden die per specifieke nevenactiviteit zijn benoemd, worden hiermee in overeenstemming gebracht.
- Aan artikel 1 van de planregels wordt een begrip voor 'onttrekkingsinrichting' toegevoegd.
- Aan de omgevingsvergunningenstelsels in artikel 3.6, 4.6 en 5.6 wordt een bepaling toegevoegd, die verplaatsing van bestaande grondwateronttrekkingen mogelijk maakt, mits de capaciteit van grondwateronttrekking op de nieuwe locatie niet meer bedraagt dan de capaciteit van de onttrekking op de oude locatie. Daarnaast geldt als voorwaarde dat:
 - indien de bestaande onttrekking binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' ligt, de nieuwe onttrekking buiten die dubbelbestemming moet komen te liggen;
 - indien de bestaande onttrekking binnen de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de afstand van de onttrekking tot het Natura 2000-gebied niet mag worden verkleind;
 - indien de bestaande locatie buiten de dubbelbestemming 'Waarde – Natura 2000' en buiten de aanduiding 'overige zone – 500 meterzone Natura 2000' ligt, de onttrekking niet mag worden verplaatst tot binnen die dubbelbestemming of aanduiding.
- In de dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' wordt de verwijzing naar Waterschap De Dommel aangepast in een verwijzing naar 'de beheerder van de waterkering'.
- In de bestemming 'Agrarisch met waarden – Natuur- en landschapswaarden' wordt voorzien in een specifieke gebruiksregel, die bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – educatieve viskwekerij' ondergeschikte horeca uitsluitend is toegestaan ten behoeve van de hoofdfunctie (zijnde de educatieve viskwekerij) en niet ten behoeve van de ter plaatse toegelaten nevenactiviteiten. Daarnaast wordt geregeld dat deze ondergeschikte horeca uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van horeca – horeca van categorie E'.
- De regels die specifiek verband hielden met de recreatiewoning Andreasstraat 2b worden verwijderd uit de bestemming 'Recreatie'.
- In de tabel 'Nevenactiviteiten' (bijlage 3 bij de planregels) wordt het adres Eindhovensedijk 27 aangepast in Eindhovensedijk 25-27.

Toelichting

- In de toelichting wordt kort aangegeven waarom de locatie Andreasstraat 2b geen deel (meer) uitmaakt van de correctieve herziening.
- De toelichting wordt aangevuld met een passage over de uitzondering van de vergunningplicht voor nieuwe grondwateronttrekkingen ten behoeve van de brandblusvoorziening.
- De toelichting wordt in overeenstemming gebracht met de wijzigingen op de verbeelding en in de regels.

4 Ambtshalve aanpassingen

In het bestemmingsplan worden de volgende ambtshalve aanpassingen doorgevoerd.

- Provinciale Staten hebben op 7 juli 2017 de ‘Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017’ vastgesteld. Vanaf die datum is de naam van de Verordening ruimte 2014 gewijzigd in Verordening ruimte Noord-Brabant. Inhoudelijk zijn met name wijzigingen doorgevoerd op het gebied van de veehouderij, onder andere door de introductie van een stalderingsregeling: bij de bouw van nieuwe dierenverblijven voor hokdierhouderijen moet ten minste 110% aan dierenverblijven binnen het stalderingsgebied worden gesloopt. Daarnaast zijn aanpassingen gedaan in de regels voor mestbewerking. De aanpassingen zijn opgenomen in de regels waaraan gemeentelijke bestemmingsplannen moeten voldoen én in de rechtstreeks werkende regels van hoofdstuk 5 van de Verordening ruimte. De nieuwe regels zijn op dit moment dus al van toepassing op de veehouderijen in het Oirschotse buitengebied.

Omdat bij de vaststelling van bestemmingsplannen het actuele beleidskader in acht moet worden genomen, worden de regels van het bestemmingsplan ‘Buitengebied, correctieve herziening’ in overeenstemming gebracht met de actuele Verordening ruimte Noord-Brabant. Omdat de regels nu ook als rechtstreeks werkende regels van kracht zijn, zijn de gevolgen voor de veehouderijen in het plangebied in de praktijk beperkt.

- In het bestemmingsplan ‘Buitengebied, correctieve herziening’ zijn verschillende postzegelbestemmingsplannen overgenomen, die onbedoeld waren vervallen door vaststelling van het bestemmingsplan ‘Buitengebied fase II 2013, 2e bestuurlijke lus’ in december 2014. In paragraaf 2.1.9 van de toelichting is hiervan een overzicht opgenomen. Gebleken is dat de regelingen in de postzegelbestemmingsplannen in enkele gevallen niet volledig correct zijn overgenomen in de correctieve herziening. Waar nodig wordt het bestemmingsplan aangepast door de regeling voor deze locaties in overeenstemming te brengen met het voorheen geldende postzegelbestemmingsplan.
- Postzegelbestemmingsplannen en wijzigingsplannen die zijn vastgesteld na vaststelling van het bestemmingsplan ‘Buitengebied Fase II 2013, 2e bestuurlijke lus’ zijn uit het plangebied van de correctieve herziening gelaten. In paragraaf 1.3 van de toelichting is een overzicht van deze plannen opgenomen. In de periode na tervisielegging van het ontwerpbestemmingsplan is op enkele locaties een (postzegel)bestemmingsplan vastgesteld. Het plangebied van het bestemmingsplan ‘Buitengebied, correctieve herziening’ wordt aangepast door de plangebieden van deze bestemmingsplannen buiten het plangebied te laten.
- In de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’ is op grond van artikel 4.6.1 een omgevingsvergunning benodigd voor het aanbrengen van tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen, niet zijnde bouwwerken. Op grond van de bouwregels van artikel 4.2.8 zijn tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van bouwwerken echter bij recht toegestaan. Die regelingen zijn tegenstrijdig met elkaar en komen niet overeen met de regeling zoals opgenomen in de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Natuur- en landschapswaarden’. In die bestemming geldt zowel voor tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen, geen bouwwerken zijnde als voor tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van bouwwerken een vergunningplicht. De bouwregels van de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’ worden aangepast, door tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van bouwwerken niet bij recht, maar uitsluitend via afwijking toe te laten.
- De dubbelbestemming ‘Waterstaat – Waterkering’ heeft tot doel om de belangen van de waterkering te beschermen en kent een bouwverbod met afwijkmogelijkheid. Er kan pas een omgevingsvergunning worden verleend als de bouw verenigbaar is met de belangen van de waterkering en advies is ingewonnen bij de beheerder. In de dubbelbestemming is een uitzondering opgenomen voor het bouwen binnen bouwvlakken: daarvoor is het bouwverbod nu niet van kracht. Geconcludeerd is dat deze regeling onvoldoende bescherming biedt aan de belangen van de waterkering: ook bebouwing binnen het bouwvlak kan namelijk invloed hebben op het functioneren van de waterkering. De uitzondering wordt daarom geschrapt, zodat ook voor bouwen binnen bouwvlak een omgevingsvergunning benodigd is en afstemming met de beheerder van de waterkering plaats dient te vinden.